Warszawa, dnia 04.08.2025r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi

za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Łodzi

X Wydział Gospodarczy

Plac Dąbrowskiego 5

90-921 Łódź

powód: Krzysztof Tytko

reprezentowany przez r.pr.

Włodzimierza Rynkowskiego

Kancelaria Radcy Prawnego

Włodzimierz Rynkowski

ul. Jaworzyńska 8 m. 10

00-634 Warszawa

NIP: 526-109-20-44

e-mail wrynkowski@interia.pl

tel: 22 825 32 96 kom. 505457912

pozwany: ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku

reprez. przez r.pr. Monikę Z.

ORLEN S.A.Biuro Prawne ds. obsługi

Segmentu Gazowego i Poszukiwawczo

Wydobywczego

ul. M. Kasprzaka 25

01-224 Warszawa

sygn. akt X GC 1068/22

wpz: sprawa niemajątkowa

APELACJA POWODA
OD WYROKU SĄDU OKRĘGOWEGO W ŁODZI Z DNIA 30 MAJA 2025r. SYGN. AKT X GC 1068/22 DORĘCZONEGO PEŁNOMOCNIKOWI POWODA WRAZ Z UZASADNIENIEM W DNIU 21 LIPCA 2025r.

W imieniu powoda /pełnomocnictwo w aktach sprawy/ na podstawie art. 367 § 1 i § 2 k.p.c. składam apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 30 maja 2025r. doręczonego pełnomocnikowi powoda w dniu 21 lipca 2025r. Zaskarżam ten wyrok w części tj. w zakresie punktu 1 sentencji.

Zarzucam naruszenie następujących przepisów:

1) art. 224 § 1 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie w wyniku nieuwzględniania wniosków dowodowych o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych,
2) art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. przez niewłaściwe zastosowanie, gdyż Sąd dozwolił na powoływanie się dotyczących strony pozwanej faktów, z których wywodziła ona skutki prawne, jednakże bez wskazywania dowodów na te fakty, czyli bez ich udowodnienia. A najdonioślejszym mankamentem w tym zakresie jest twierdzenie o wydaniu zgody przez Radę Ministrów na połączenie PKN Orlen z PGNiG, podczas gdy taka zgoda przez właściwy organ, jakim w tej kwestii jest Rada Ministrów, nie została wydana. Zatem zaskarżona uchwała została podjęta przez pozwaną spółkę bez tego ważnego wymogu formalnego istotowo warunkującego samą możliwość wszczęcia procedury połączeniowej tych spółek, a już tym bardziej procedowania takiej uchwały i jej zaistnienia,
3) art. 233 § 1 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie w wyniku dokonania dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i całego materiału zgromadzonego w sprawie oraz w wyniku sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego,
4) art.148 k.p.c. w zw. z art. 9 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie w wyniku:
   a) rozpoznania sprawy w niewielkim tylko zakresie na jednej rozprawie i nierozpoznanie zasadniczej części sprawy na rozprawie, tj. na kolejnej rozprawie lub kolejnych rozprawach,
   b) zamknięcia rozprawy na posiedzeniu niejawnym i uniemożliwienie tym samym wyrażenia końcowego stanowiska przez stronę powodową uwzględniającego całość zgromadzonego w sprawie materiału na dzień tego zamknięcia i orzekania
5) art. 131 k.p.c. przez niewłaściwe zastosowanie w efekcie niezastosowania tego przepisu celem doręczenia stronie powodowej pisma procesowego strony pozwanej,
6) art. 13 ust 5 w związku z art. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym poprzez niezastosowanie,
7) art. 58 k.c. w zw. art. 499 § 1 i art. 500 § 1 KSH poprzez niewłaściwe zastosowanie,
8) art. 5 k.c. w zw. z art. 73 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych,
9) art. 506 §1 KSH w związku z art. 502 KSH poprzez niezastosowanie,
10) art. 36a w związku z art.36 ustawy prawo geologiczne i górnicze poprzez niezastosowanie
11) art.83§ 1 zdanie 1 k.c. per analogiam stosując do nieistnienia uchwały przez niewłaściwe zastosowanie w wyniku uznania za skuteczną czynności pozornej, jaką jest zaskarżona uchwała połączeniowa.

**Wnoszę o:**

1. Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa lub ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.
2. Rozpatrzenie na zasadzie art. 380 k.p.c postanowienia o zamknięciu rozprawy.
3. Rozpoznanie sprawy apelacyjnej na rozprawie.
4. Zwolnienie powoda od opłaty od apelacji
5. Zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.
6. Z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia apelacji wnoszę o zastosowanie wobec powoda zasady z art. 102 k.p.c. i nieobciążanie go w całości kosztami postępowania tak, jak to uczynił Sąd I instancji.

## U Z A S A D N I E N I E

### Stan faktyczny podany przez Sąd I instancji

Pozwem z dnia 9 listopada 2022 roku powód Krzysztof Tytko wniósł o uchylenie uchwały numer 3/2002 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki pod firmą Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z dnia 10 października 2022 roku w sprawie połączenia spółki z Polskim Koncernem Naftowym ORLEN spółka akcyjna z siedzibą w Płocku, KRS 0000028860 („PKN ORLEN") oraz zgody na proponowane zmiany statutu PKN ORLEN z żądaniem ewentualnym stwierdzenia nieważności powyższej uchwały oraz o zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając pozew powód podniósł, że jest akcjonariuszem spółki i uczestniczył w dniu 10 października 2022 roku w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy, na którym wykonywał prawo głosu, głosował przeciwko zaskarżonej uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu wobec jej podjęcia. Powód zarzucił zaskarżonej uchwale: naruszenie statutu spółki i pokrzywdzenie akcjonariuszy z powodu zabronienia zgodnie z postanowieniami nowego statutu innym akcjonariuszom poza Skarbem Państwa i spółkom od niego zależnym, wykonywania prawa głosu z więcej niż z 10% ogółu akcji, co zdaniem powoda naruszyło art. 511 § 1 k.s.h., sprzeczność z Konstytucją RP oraz z ustawą z dnia 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym z powodu niekorzystnego połączenia spółek Skarbu Państwa, w którym spółką przejmującą jest spółka z udziałem kapitału obcego w wysokości 68,86%, niespełnienie przez zarząd spółki podstawowego obowiązku informacyjnego zarówno w dokumentach przedstawionych przed połączeniem spółek, jak również podczas zgromadzenia akcjonariuszy w dniu 10 października 2022 roku w celu wywołania u akcjonariuszy, a zwłaszcza pełnomocnika Ministra Skarbu, błędu co do treści czynności prawnej i w konsekwencji zagłosowanie za podjęciem niekorzystnej dla

Skarbu Państwa zaskarżonej uchwały, naruszenie w trakcie podejmowania uchwały zasad opisanych w Kodeksie Etyki Grupy PGNiG w zbiorze Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW, co doprowadziło do podjęcia niekorzystnej dla akcjonariuszy i Skarbu Państwa uchwały oraz pokrzywdzenia akcjonariuszy, zgłaszających sprzeciwy wobec uchwały, naruszenie art. 420 § 1 k.s.h., naruszenie dobrych obyczajów poprzez nie wypełnienie przez Zarząd spółki podstawowego obowiązku informacyjnego mającego na celu wprowadzenie w błąd akcjonariuszy odnośnie treści zaskarżonej uchwały, naruszenie art. 505 § 4 k.s.h. w zakresie uprawnień akcjonariuszy mniejszościowych do informacji, pozbawienie akcjonariuszy dostępu do informacji tym samym ograniczając prawo do oceny, czy uchwała ma na celu pokrzywdzenie ich praw i w jakim zakresie, naruszenie obowiązku informacyjnego i godzenie w interes spółki oraz dążenie do pokrzywdzenia interesu akcjonariuszy mniejszościowych w zakresie zasadności ekonomicznej połączenia spółek, wadliwości procedury połączeniowej.

Powód podniósł również, że Plan Połączenia nie zawiera podstawowych informacji, których wspólnicy mniejszościowi mają prawo oczekiwać.

*(pozew – k. 4-32)*

Pismem z dnia 28 grudnia 2022 roku powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko argumentując swoje żądanie uchylenia lub ewentualnie stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały wykryciem bezprawnych czynności, dokonanych przez przedstawicieli najwyższych organów państwowych przed podjęciem uchwały, aby na skutek jej podjęcia i połączenia na jej podstawie spółek dominację w spółce PKN Orlen przejął obcy kapitał.

W uzasadnieniu powód podniósł, że zaskarżona uchwała jest bezwzględnie nieważna gdyż została podjęta z naruszeniem art. 13 ust. 1 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, bez zgody Rady Ministrów, bez zgody Prezesa UOKiK na dokonanie koncentracji oraz na podstawie nieważnych dokumentów połączeniowym.

*(pismo – k. 347-366)*

W odpowiedzi na pozew, z dnia 29 grudnia 2022 roku pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz spółki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów, który spółka złoży w toku postępowania, a jeżeli go nie złoży to według norm przepisanych, przy czym stosownie do art. 423 § 2 k.s.h. spółka wniosła o zasądzenie kosztów powiększonych dziesięciokrotnie wobec oczywistej bezzasadności powództwa.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że powód powołując się na posiadane przez siebie 10 akcji spółki próbuje zablokować połączenie spółek, których łączna kapitalizacja

wynosiła ponad 70 miliardów złotych. Pozwana spółka wskazała ponadto, że stanowisko powoda sprowadza się do dwóch kwestii, pierwsza dotyczy subiektywnej oceny połączenia z perspektywy interesu narodu i Skarbu Państwa (w ocenie powoda fuzja spółek jest słuszna, lecz spółką przejmującą powinno być PGNiG), a druga dotyczy zastrzeżeń powoda do kwestionowania stosunku wymiany akcji. Pozwana spółka podniosła przy tym, że zgodnie z art. 509 § 3 k.s.h. uchwała nie podlega zaskarżeniu ze względu na zastrzeżenia dotyczące wyłącznie wymiany udziałów lub akcji, a jeżeli powód chce kwestionować parytet wymiany akcji to może to uczynić w ramach powództwa odszkodowawczego, a jeżeli natomiast powód chciałby, aby prawa z akcji Skarbu Państwa były wykonywane w innymi sposób, to takie opinie mają charakter polityczny, a nie prawny i nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

*(odpowiedź na pozew – k. 420-457)*

Pismem z dnia 16 marca 2023 roku strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

*(pismo – k. 1321-1324)*

Pismem z dnia 4 kwietnia 2023 roku powód wskazał, że wnosi o uchylenie lub stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały oraz rozpoznanie także roszczenia o ustalenie nieistnienia uchwały. W uzasadnieniu powód przytoczył tożsame argumenty jak w poprzednich składanych w sprawie pismach procesowych. Na rozprawie w dniu 20 lutego 2024 r. powód oświadczył, że w pierwszej kolejności wnosi o ustalenie nieistnienia uchwały, podtrzymując pozostałe roszczenia.

*(pismo - k. 1575-1580, transkrypcja str. 13)*

W stanowiskach końcowych (złożonych w oparciu o art. 224 § 3 k.p.c.) strony podtrzymały swoją obszerną i wielokrotnie powtarzaną argumentację. Należy podnieść, że odpis stanowiska końcowego strony pozwanej (pismo z dnia 21 października 2024r. zatytułowane „Ostateczne stanowisko” ) nie został powodowi doręczony i powód nie miał możliwości odniesienia się do treści tego pisma.. Powód w tym czasie nie był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i Sąd powinien mu przedmiotowe pismo doręczyć Pismem z dnia 14.04.2025r. działający w imieniu powoda ustanowiony przez niego pełnomocnik wniósł o rozstrzygnięcie sprawy na rozprawie. Sąd jednak zamknął rozprawę na posiedzeniu niejawnym w dniu 30.06.2025r.

W sporządzonym uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny**:**

W dniu 12 maja 2021 roku zawarta została umowa o współpracy pomiędzy PKN Orlen, Grupą LOTOS, PGNiG oraz Skarbem Państwa-Ministrem Aktywów Państwowych, w której wskazano że przedmiotem umowy o współpracy jest potwierdzenie stron, że na dzień podpisania umowy o współpracy przyjętym scenariuszem przejęcia kontroli przez PKN Orlen nad Grupą LOTOS oraz PGNiG będzie dokonanie połączenia między PKN Orlen a Grupą LOTOS i PGNiG przez przejęcie w trybie art. 492 k.s.h., w ten sposób że cały majątek Grupy LOTOS i PGNiG zostanie przeniesiony na PKN Orlen za akcje, której PKN Orlen przyzna akcjonariuszom Grupy LOTOS i PGNiG.

*(raport bieżący – k. 521-522 i k. 523-524)*

W dniu 10 maja 2021 roku PKN Orlen złożył wniosek do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stanowiący zgłoszenie zamiaru koncentracji.

*(raport bieżący – k. 526 i 527)*

Decyzją z dnia 16 marca 2022 roku numer DKK-82/2022 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał zgodę na dokonanie koncentracji, polegającej na połączeniu Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN spółki akcyjnej z siedzibą w Płocku oraz Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie pod wskazanymi w decyzji warunkami.

*(decyzja – k. 367-368)*

W dniu 29 lipca 2022 roku PKN Orlen i PGNiG podpisały plan połączenia, który był dostępny na stronach internetowych obu podmiotów.

*(raport bieżący – k. 533 i 534-535)*

W dniu 26 sierpnia 2022 roku miało miejsce pierwsze zawiadomienie akcjonariuszy o zamiarze połączenia PGNiG z PKN Orlen. Drugie zawiadomienie akcjonariuszy miało miejsce w dniu 12 września 2022 roku.

*(raport bieżący – k. 540-542, k. 543-546, k. 548-550, k. 551-553)*

Powód Krzysztof Tytko zakupił akcje PGNiG spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie w dniu 14 września 2022 roku, w celu wzięcia udziału w Zgromadzeniu Spółki i zaskarżeniu uchwały w przedmiocie połączenia spółki z PKN Orlen spółką akcyjną z siedzibą w Warszawie. Przed zakupem akcji pobieżnie zapoznał się z treścią dokumentów informacyjnych natomiast wcześniej śledził przygotowania prowadzone w tym kierunku.

*(okoliczność przyznana, zeznania powoda transkrypcja str. 19-20; str. 47)*

Zaświadczeniem z dnia 26 września 2022 roku Bank Pekao spółka akcyjna z siedzibą

w Warszawie Biuro Maklerskie Pekao stwierdziło, że na rachunku papierów wartościowych prowadzonym przez Biuro Maklerskie Pekao, którego posiadaczem jest Krzysztof Tytko zapisanych jest 10 akcji zwykłych na okaziciela, których emitentem jest Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, a zaświadczenie zostało wystawione w celu potwierdzenia uczestnictwa na walnym zgromadzeniu spółki zwołanym na 10 października 2022 roku.

*(zaświadczenie – k. 35)*

W dniu 29 lipca 2022 roku sporządzony został plan połączenia Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN spółki akcyjnej i Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółki akcyjnej, który zawierał sposób połączenia spółek i jego podstawy prawnej, stosunek wymiany akcji spółki przejmowanej na akcje spółki przejmującej, zasady dotyczącej przyznania akcji w spółce przejmującej, dzień od którego akcje połączeniowe uprawniają do udziału w zysku spółki przejmującej, prawa przyznane przez spółkę przejmującą wspólnikom spółki przejmowanej oraz osobom szczególnie uprawnionym w spółce przejmowanej oraz szczególne korzyści dla członków organów spółek oraz innych osób uczestniczących w połączeniu.

*(plan połączenia wraz z załącznikami – k. 754-798)*

W dniu 29 lipca 2022 roku PKN Orlen i PGNiG złożyły wniosek o wyznaczenie biegłego do badania Planu Połączenia wraz ze zgłoszeniem Planu Połączenia do sądu rejestrowego.

*(wniosek – k. 800-802)*

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wyznaczył biegłego rewidenta Dariusza S. do zbadania planu połączenia PKN Orlen i PGNiG.

*(postanowienie – k. 804)*

Według opinii biegłego rewidenta Dariusza S. działającego w imieniu SWGK Audyt Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu plan połączenia spółek został sporządzony poprawnie i rzetelnie, zgodnie z wymogami art. 499 k.s.h. i zawiera wszelkie niezbędne elementy i załączniki oraz że określony w planie połączenia stosunek wymiany akcji, o którym mowa w art. 499 k.s.h. został ustalony należycie na podstawie wykonanych wycen łączących się spółek.

*(opinia biegłego rewidenta – k. 106-107)*

W dniu 29 lipca 2022 roku zarządy łączących się spółek sporządziły sprawozdania uzasadniające połączenie PKN Orlen i PGNiG.

*(sprawozdanie – k. 816-829 i 831-846)*

Uchwałą numer 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Polskiego Koncernu Naftowego spółki akcyjnej z siedzibą w Płocku z dnia 28 września 2022 roku w sprawie połączenia spółki i Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie oraz podwyższenia kapitału zakładowego i zmian Statutu spółki, spółka wyraziła zgodę na połączenie spółki z PGNiG poprzez przeniesienie całego majątku obejmującego wszystkie aktywa i pasywa PGNiG na spółkę w zamian za akcje, które spółka wyda akcjonariuszom PGNiG zgodnie z postanowieniami Planu Podziału. W związku z połączeniem spółka podwyższyła kapitał zakładowy o kwotę 668.117.655 zł do kwoty 1.451.177.561,25 zł w drodze emisji 534.494.124 akcji zwykłych na okaziciela serii F o wartości nominalnej 1,25 zł każda.

*(uchwała – k. 373v-380v)*

W dniu 29 września 2022 roku Rada Ministrów przyjęła wniosek o wyrażenie przez RM zgody na połączenie przedmiotowych spółek i wyraziła zgodę na ich połączenie wraz z wyrażeniem zgody na zbycie pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w PKN Orlen (2,26% udziału w kapitale zakładowym PKN Orlen)

*(oświadczenie w przedmiocie wyrażenia zgody przez RM na połączenie PGNiG i PKN Orlen - k. 371, pismo z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wraz z protokołem ustaleń nr 39/2022 posiedzenia rady Ministrów w dniu 26 września 2022 r. wraz z zawiadomienie Ministra Aktywów Państwowych k-2330-2336, raport NIK k-2218)*

W tym miejscu należy wskazać, że zgoda Rady Ministrów nie nastąpiła w drodze uchwały , lecz została odnotowana w formie zapisu protokolarnego na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 26 września 2022r. Protokół z tego posiedzenia nie został jednak podpisany i nie był podpisany w dniu 10. 10. 2022r. czyli w dniu , w którym Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy PGNiG podjęło uchwałę o połączeniu ze spółką PKN ORLEN S.A. Protokół został podpisany w dniu 17.10.2022r. przez Sekretarza Rady Ministrów i w dniu 18.10 przez Prezesa Rady Ministrów , a więc już po podjęciu uchwały PGNiG o połączeniu ze spółką PKN ORLEN .

Na podstawie uchwały numer 1 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PKN Orlen spółka akcyjna z dnia 28 września 2022 roku Zgromadzenie wybrało Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia

*(uchwała - k. 372)*

Na podstawie uchwały numer 2 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PKN Orlen spółka akcyjna z dnia 28 września 2022 roku Zgromadzenie przyjęło porządek obrad zawierający między innymi punkt dotyczący podjęcia uchwały w sprawie połączenia spółki i PGNiG spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie.

*(uchwała - k. 372v)*

Na podstawie uchwały numer 3 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PKN Orlen spółka akcyjna z dnia 28 września 2022 roku Zgromadzenie powołało w skład Komisji Skrutacyjnej Dorotę M., Agnieszkę M. i Michała H.

*(uchwała - k. 373)*

Na podstawie uchwały numer 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PKN Orlen spółka akcyjna z dnia 28 września 2022 roku Zgromadzenie wyraziło zgodę na połączenie spółki z PGNiG poprzez przeniesienie całego majątku obejmującego wszystkie aktywa i pasywa PGNiG na spółkę w zamian za akcje, które spółka wyda akcjonariuszom PGNiG zgodnie z postanowieniami Planu Połączenia oraz zgodę na plan połączenia.

*(uchwała - k. 373v-380)*

Zawiadomieniem z dnia 6 października 2022 roku Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Aktywów Państwowych zawiadomił Komisję Nadzoru Finansowego i PKN Orlen spółkę akcyjną z siedzibą w Płocku, że udział Akcjonariusza Skarbu Państwa w ogólnej licznie głosów w Polskim Koncercie Naftowym Orlen spółce akcyjnej z siedzibą w Płocku uległ zmniejszeniu z 35,66% do 31,14% na skutek zawarcia umowy sprzedaży akcji z dnia 20 września 2022 roku pomiędzy Skarbem Państwa oraz Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim spółką akcyjną oraz pomiędzy Skarbem Państwa oraz Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń spółką akcyjną.

*(zawiadomienie - k. 397-398)*

Projekty uchwał powziętych na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu spółki akcyjnej PGNiG w dniu 10 października 2022 roku zostały podane do wiadomości w dniu 2 września 2022 roku.

*(raport bieżący – k. 555-566)*

Protokół z obrad Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia PGNiG spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie z dnia 10 października 2022 roku został sporządzony przez notariusza, w formie aktu notarialnego i zawiera zdaniem Sądu wszystkie obligatoryjne elementy warunkujące jego ważność i skuteczność.

*(wypis aktu notarialnego – k. 631-654)*

Na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu spółki PGNiG aktywny udział brał powód Krzysztof Tytko zadając pytania w zakresie wykonywania prawa głosu oraz wyrażając swoje stanowisko dotyczące uchwały w zakresie połączenia spółek. Powód zgłosił sprzeciw, który został zaprotokołowany.
*(transkrypcja nagrania z Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 10 października 2022 roku – k. 569-629)*

Uchwałą numer 3/2022 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Spółki pod firmą Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z dnia 10 października 2022 roku w sprawie połączenia spółki z Polskim Koncernem Naftowym ORLEN spółką akcyjną z siedzibą w Płocku, spółka wyraziła zgodę na połączenie spółki z PKN ORLEN poprzez przeniesienie całego majątku spółki, obejmującego wszystkie jej aktywa i pasywa na PKN ORLEN w zamian za akcje, które PKN ORLEN wyda akcjonariuszom spółki zgodnie z postanowieniami Planu Podziału, przy czym wskazano, że ustawa wchodzi w życie pod warunkiem niewydania przez organ kontroli o zgłoszeniu sprzeciwu co do następczego nabycia dominacji oraz niezgłoszenia przez organ koncesyjny sprzeciwu na podstawie przepisów prawa geologicznego i górniczego.

Za uchwałą oddano 4 959 654 443 głosy (99,99% ważnych głosów), przeciw było 133 903 głosy, a wstrzymujących 26 097 głosów.
*(uchwała – k. 408v-409)*

Zawiadomieniem z dnia 7 listopada 2022 roku Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Aktywów Państwowych zawiadomił Komisję Nadzoru Finansowego i PKN Orlen spółkę akcyjną z siedzibą w Płocku, że udział Akcjonariusza Skarbu Państwa w ogólnej licznie głosów w Polskim Koncercie Naftowym Orlen spółce akcyjnej z siedzibą w Płocku uległ zwiększeniu z 31,14% do 49,90% na skutek dokonania w dniu 2 listopada 2022 roku przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wpisu połączenia spółki ze spółką Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna, podwyższenia kapitału zakładowego spółki oraz zmian statutu.
*(zawiadomienie - k. 399-400)*

Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła czynności kontrolne związane z połączeniem PKN ORLEN Spółki Akcyjnej w Płocku z Grupą Lotos i PGNiG oraz sporządziła „WYSTĄPIENIE POKONTROLNE” zmienione zgodnie z treścią uchwały Kolegium

Najwyższej Izby Kontroli Nr 71/2023 z dnia 6 września 2023 r. nr P/22/013: **Realizacja działań w zakresie poprawy bezpieczeństwa paliwowego w sektorze naftowym.**

W raporcie tym – w odniesieniu do połączenia PKN ORLEN Spółki Akcyjnej i PGNiG - NIK wielokrotnie stwierdził uchybienia polegające na pominięciu etapu uzgodnień, konsultacji publicznych, opiniowania itp., brak odpowiedniego czasu na zapoznanie się przez Radę Ministrów z dokumentami załączonymi do wniosku Ministra, nie skorzystanie ze wsparcia odpowiednich komitetów Rady Ministrów czy Komisji Prawniczej. Minister podejmował działania „nie dbając o pełne zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa". Tym niemniej zgodnie z przedmiotowym raportem Minister dopełnił formalnych wymogów związanych z wydaniem odpowiednich zgód i wnioskiem do Rady Ministrów o wyrażenie zgody na konsolidację, wykonywał obowiązki jako organ kontroli w rozumieniu przepisów ustawy o kontroli niektórych inwestycji.

Jak wskazał Sąd Skarb Państwa po połączeniu z PGNiG formalnie posiada 49,90% ogólnej liczby głosów (faktycznie 4,99)S, jednakże poprzez przedstawicielstwo Skarbu Państwa w innych spółkach będących akcjonariuszami PKN ORLEN Spółki Akcyjnej, przekracza 50%.

*(raport NIK k-2192 i n., a w szczególności k-2202, k-2206-2207, 2217-2223, 2234—2240)*

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz w niewielkim zakresie uzupełniająco w oparciu o wyjaśnienia powoda – w zakresie objętym tezą dowodową. Sąd uznał te dowody za wiarygodne, ich forma i treść nie budziły wątpliwości. Nie były też kwestionowane przez strony. Pozostałe znajdujące się w aktach sprawy dokumenty Sąd pominął jako nieistotne dla rozstrzygnięcia. Dokumenty załączone do akt stanowią zgodnie z art. 243(2) k.p.c. dowody, bez potrzeby wydawania odrębnego postanowienia.

W piśmie z dnia 28 grudnia 2022 roku powód cofnął wnioski o przesłuchanie powołanych w pozwie świadków i biegłych.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2023 roku powód wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego wyznaczonego zgodnie z art. 502 k.s.h.

Sąd działając w oparciu o przepis art. 235(2) § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowody wskazane przez powoda w pozwie w punktach 1-7 oraz w punktach 5-22 a także wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego zawarty w treści pisma procesowego z dnia 4 kwietnia 2023 roku, gdyż wskazane przez powoda dowody są nieistotne w postępowaniu w przedmiocie zaskarżenia uchwały połączeniowej.

Sąd zważył co następuje: Powód wniósł o uchylenie uchwały nr 3 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie ewentualnie wniósł o stwierdzenie nieważności tej uchwały. Na dalszym etapie postępowania zakwestionował ewentualnie przedmiotową uchwałę jako nieistniejącą.

Powód domagał się stwierdzenia nieważności wymienionej uchwały z uwagi na jej sprzeczność ze statutem spółki, Konstytucją RP, ustawą z dnia 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zarzucał naruszenie art. 420 k.s.h., naruszenia ustaw: o ochronie konkurencji i konsumentów, o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju, Prawo geodezyjne i górnicze, o kontroli niektórych inwestycji, o ofercie publicznej warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz spółki publiczne, ustawa o KRS oraz dokonanie czynności połączenia spółek bez zgody Rady Ministrów, natomiast uchylenia uchwały żądał na podstawie niespełnienia przez Zarząd spółki względem akcjonariuszy podstawowego obowiązku informacyjnego w zakresie połączenia spółek, naruszenia zasad opisanych w Kodeksie Etyki grupy PGNiG oraz w zbiorze Dobre Praktyki Spółek Notowanych na GPW, naruszenia dobrych obyczajów przez Zarząd spółki oraz pokrzywdzenia interesu mniejszościowych akcjonariuszy spółki i wadliwej procedury połączeniowej.

Pozwana wnosiła o oddalenie powództwa co do wszystkich żądań, podnosząc że cała argumentacja pozwu sprowadza się do zastrzeżeń do stosunku wymiany akcji oraz że opinie powoda przedstawione w pozwie mają charakter polityczny a nie prawny i nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W świetle art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. dopuszczalne jest żądanie sformułowane w sposób ewentualny, przy czym Sąd orzeka o żądaniu ewentualnym tylko wtedy, gdy oddali żądanie zgłoszone na pierwszym miejscu, jeśli natomiast uwzględni żądanie postawione w pierwszej kolejności, to o żądaniu ewentualnym nie orzeka w ogóle.

Sąd zaznaczył, że niniejsze powództwo, zarówno co do żądania zgłoszonego na pierwszym miejscu, jak i co do żądania ewentualnego, spełnia określony w kodeksie spółek handlowych wymóg odnoszący się do zachowania terminów zaskarżenia uchwał. .

Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie zostały wykazane żadne okoliczności które świadczyłyby o tzw. przejęciu wrogim, służącym nieuczciwej konkurencji. W

przypadku połączenia obu spółek doszło do realizacji zakładanego w dokumentach przygotowawczych celu gospodarczego w postaci zbudowania podmiotu multienergetycznego. Sąd jednak podniósł, że nie posiada kompetencji do badania czy jest to koncepcja gospodarczo i ekonomicznie oraz politycznie uzasadniona.

Sąd wskazał, że połączenie przez przejęcie , polega na przeniesieniu majątku spółki przejmowanej na spółkę przejmującą w zamian za przyznanie wspólnikom spółki przejmowanej udziałów albo akcji w kapitale zakładowym spółki przejmującej. To właśnie udziały lub akcje spółki przejmującej wydawane wspólnikom spółki przejmowanej są ekwiwalentem za przejęty majątek spółki, której byt prawny na skutek połączenia już się zakończył. W planie połączenia zgodnie z art. 499 § 1 pkt 2 k.s.h., regulującym łączenie się spółek kapitałowych, powinna zostać zawarta informacja dotycząca parytetu wymiany udziałów, czyli stosunku określającego, za ile akcji spółki przejmowanej wspólnicy otrzymają jedną (akcję) w kapitale zakładowym spółki przejmującej. Ustalenie parytetu wymiany akcji następuje w oparciu o wycenę majątku spółki przejmowanej przygotowaną na określony dzień w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie planu połączenia. Parytet wymiany udziałów ustalany jest na podstawie dokumentów finansowych niezbędnych do przeprowadzenia połączenia, które stanowią załączniki do składanego do sądu rejestrowego planu połączenia. W myśl art. 499 § 2 pkt 3 i 4 k.s.h. dokumentami tymi są: wycena majątku spółki przejmowanej oraz oświadczenie zawierające informację o stanie księgowym spółki. Parytet wymiany udziałów jest więc ustalany w oparciu o dokumenty finansowe dotyczące spółki przejmowanej.

Wpis połączenia do rejestru ma skutek konstytutywny - w dniu, w którym zarejestrowane zostanie połączenie możemy mówić, iż połączenie zostało prawnie skutecznie dokonane i z tą datą można wiązać skutki prawne, które ono wywołuje, w tym te związane z sukcesją generalną praw i obowiązków. Z dniem połączenia wspólnicy spółki przejmowanej stają się z mocy prawa wspólnikami spółki przejmowanej (art. 494 § 4 k.s.h.).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie procedowanie było prawidłowe. Sporządzony plan połączenia został zgłoszony do sądu rejestrowego przez zarządy spółek biorących udział w połączeniu (art. 500 § 1 k.s.h.). Został także złożony do sądu rejestrowego wniosek o wyznaczenie biegłego celem zbadania planu plan połączenia w zakresie jego poprawności i rzetelności. Sąd rejestrowy powołał biegłego, który ocenił, że plan połączenia został sporządzony poprawnie i rzetelnie (zgodnie z wymogami art. 409 k.s.h.) i zawiera wszelkie niezbędne elementy i załączniki.

Zgodnie z art. 509 § 2 k.s.h. do wniesienia powództwa stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do danego typu spółki kapitałowej wymienione w art. 509 § 2 k.s.h., a konkretnie art. 249, 250, 252 § 1 i 2, art. 253, 254 lub art. 422, 423, 425 § 1 i 5, art. 426 i 427 k.s.h. Artykuł 509 k.s.h. wprowadza jednak trzy wyjątki w odniesieniu do ogólnych zasad zaskarżania uchwał w spółkach kapitałowych bowiem przewiduje:

1) możliwość wytoczenia powództwa o uchylenie albo o stwierdzenie nieważności uchwały, wyłącznie przeciwko spółce przejmującej albo spółce nowo zawiązanej, ponieważ w dniu połączenia spółka przejmowana oraz spółki łączące się tracą swój byt prawny;

2) skrócony termin do wytoczenia obu powództw uzasadniony bezpieczeństwem obrotu;

3) wyłączenie możliwości zaskarżenia uchwały ze względu na zastrzeżenia dotyczące wyłącznie stosunku wymiany udziałów lub akcji określonego w planie połączenia.

Legitymowanymi czynnie do wytoczenia obu powództw (o uchylenie i o stwierdzenie nieważności) są wspólnicy/akcjonariusze, którzy byli obecni na posiedzeniu, głosowali przeciwko uchwale i zażądali zaprotokołowania swojego sprzeciwu.

Zaznaczenia jednocześnie wymaga, że Sąd orzekający nie podziela stanowiska zawartego w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2012 r., II CSK 77/12, w którym Sąd Najwyższy przyjął rozszerzającą wykładnię art. 497 § 2 k.s.h. wyłączającą dopuszczalność orzekania o ważności uchwały połączeniowej po upływie 6-ciu miesięcy. Stanowisko Sądu najwyższego zostało bowiem zasadnie poddane krytyce (zob. np. K. Oplustil, *Zaskarżenie uchwały o połączeniu z powodu naruszenia przepisów proceduralnych związanych z ustaleniem i weryfikacją parytetu wymiany akcji. Glosa do wyroku SN z dnia 7 grudnia 2012 r., II CSK 77/12*, Glosa 2014, nr 3, s. 44-56; A. Koch, *Spółki kapitałowe - uchwała o połączeniu spółek - wpisanie uchwały do Krajowego Rejestru Sądowego - powództwo o stwierdzenie nieważności ewentualnie uchylenie uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej o połączeniu spółek a upływ sześciu miesięcy od wpisu uchwały. Glosa do wyroku SN z dnia 7 grudnia 2012 r., II CSK 77/12*, OSP 2013, nr 10, s. 96 czy też G. Pobożniak, *Wokół problematyki zaskarżania uchwał połączeniowych. Glosa do wyroku SN z dnia 7 grudnia 2013 r., II CSK 77/12*, Glosa 2015, nr 4, s. 51-61).

Sąd uznał, że powód był legitymowany do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały, jak też o stwierdzenie nieważności uchwały i nieistnienia uchwały i rozważył zasadność jego żądań.

W ocenie Sądu nie zasługiwało na uwzględnienie zgłoszone na pierwszym miejscu (w ujęciu temporalnym) żądanie uchylenia uchwały numer 3/2022 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy PGNiG spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie z dnia 10 października 2022 roku.

Zdaniem Sądu powód zasadniczo nie sformułował żadnego uzasadnienia tego żądania. W treści pozwu ograniczono się jedynie do wskazania twierdzeń powoda niepopartych zdaniem Sądu żadnymi dowodami. Ciężar dowodu w zakresie okoliczności, od których zgodnie z art. 249 k. s. h., art. 422 § 1 k.s.h. zależy zasadność powództwa o jej uchylenie obciąża osobę, której przysługuje prawo wystąpienia z powództwem o uchylenie takiej uchwały zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. (vide: wyrok SN z dnia 7 maja 2009 roku, III CSK 315/08, Legalis). Zarzuty powoda dotyczące niedopełnienia przez zarząd PGNiG spółki akcyjnej z siedzibą w Warszawie obowiązków związanych z poinformowaniem akcjonariuszy spółki w temacie połączenia PGNiG i PKN Orlen według Sądu nie znalazły potwierdzenia. Nie wskazano w jakim zakresie zaskarżona uchwała podjęta została na szkodę spółki, jakie dobre obyczaje narusza, i w jaki sposób podjęta została z pokrzywdzeniem mniejszościowych akcjonariuszy. Co więcej, powód jak sam przyznał nabył akcje w celu zaskarżenia połączenia a więc polityka informacyjna PKN Orlen nie miała dla niego istotnego znaczenia. Wszystkie zarzuty powoda w tej kwestii opierały się na jego twierdzeniach związanych z tym, iż zdaniem powoda połączenie spółek powinno zostać przeprowadzone w inny sposób (poprzez przejęcie PKN ORLEN Spółki Akcyjnej przez PGNiG), gdyż przeprowadzony podział jest niezgodny z interesem powoda, który utożsamiał się także z suwerenem (naród polski). Wobec nie przedstawienia przez powoda żadnych dowodów w tej kwestii, należy w tym miejscu wskazać, iż zarzuty powoda w tym zakresie stanowią jego prywatną opinię do której posiadania powód ma prawo, jednakże która to opinia nie ma żadnego związku z przedmiotową sprawą i nie zostały w żaden sposób wykazane. Sąd podniósł, że powód nabył akcje PGNiG dopiero we wrześniu 2022 r., kiedy to procedura połączeniowa była już mocno zaawansowana, również w zakresie obowiązków informacyjnych.

Sąd podał, że w interes spółki godzą wszelkie uchwały, które powodują wymierne, dające się określić straty materialne spółki, lub inne straty niewymierne, powodujące obniżenie wartości spółki, bądź skutkujące utratą dobrego imienia firmy. Uchwała walnego zgromadzenia godzi w interesy spółki także wówczas, gdy została podjęta przez akcjonariuszy ze świadomością, iż jej wykonanie w ujemny sposób wpłynie na sferę interesów spółki - czy to przez pomniejszenie jej majątku z korzyścią dla wspólników, czy też

przez uniemożliwienie spółce rozwoju prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa. pokrzywdzenie akcjonariusza zachodzi wówczas, gdy w wyniku podjęcia uchwały akcjonariusz doznaje krzywdy rozumianej w aspekcie majątkowym (szkoda) lub osobistym (krzywda).

Sprzeczność uchwały z dobrymi obyczajami, o której mowa w art. 422 § 1 k.s.h., występuje wówczas, gdy w obrocie handlowym może być ona uznana za nieetyczną w świetle tradycyjnie rozumianej uczciwości kupieckiej, uwzględniającej jednakże kryteria ekonomiczno-funkcjonalne i oceny zorientowane na zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania i rozwoju spółki kapitałowej, a także poszanowanie interesów jej wspólników i akcjonariuszy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 grudnia 2021 roku, V AGa 290/21, LEX numer 3483180).

Pokrzywdzenie akcjonariusza ma miejsce wtedy gdy w wyniku podjęcia uchwały jego pozycja w spółce zmniejsza się, co może wiązać się z pogorszeniem jego sytuacji udziałowej bądź osobistej. Może polegać na odebraniu praw lub zwiększeniu obowiązków. Pokrzywdzenie akcjonariusza, to nie tylko powstanie szkody w jego majątku, ale również umniejszenie jego pozycji, naruszenie dobrego imienia, naruszenie zasady równouprawnienia. Nie można np. przyjąć, że uchwała jest podjęta w celu pokrzywdzenia akcjonariusza gdy tylko on nie akceptuje jej treści lub gdy sprawia mu przykrość. Pokrzywdzenie akcjonariusza musi być działaniem celowym, a nie przypadkowym, jeśli jednak pokrzywdzenie mimo braku celowego działania wystąpi art. 422 k.s.h. znajduje zastosowanie.

Przesłanki uchylenia uchwały walnego zgromadzenia wymienione w art. 422 § 1 k.s.h. wystąpić muszą kumulatywnie, co oznacza, że zarzucana uchwałom sprzeczność z dobrymi obyczajami musi wystąpić łącznie bądź z godzeniem w interes spółki, bądź z działaniem mającym na celu pokrzywdzenie akcjonariuszy w odniesieniu do każdej z uchwał.

Należy podzielić stanowisko strony pozwanej, która wskazuje, że § 7 ust. 11 Statutu PKN Orlen ma charakter analogiczny w stosunku do § 18 ust. 2 Statutu PGNiG, w związku z powyższym zdaniem Sądu nie nastąpiło ograniczenie prawa głosu akcjonariuszy wbrew stanowisku powoda.

Akcjonariusze byli informowani o planach połączenia od 2020 roku, wybuch wojny na Ukrainie nie miał w tym wypadku znaczenia dla podjęcia przedmiotowej uchwały. Ponadto powód nie wyjaśnia na czym jego zdaniem miałyby polegać niekorzystne skutki fuzji, poprzestając jedynie na ogólnym kwestionowaniu zasadności połączenia poprzez przejęcie PGNiG przez Orlen a nie odwrotnie. Powód podnosi co prawda szereg argumentów natury polityczno-ekonomicznej jednakże nie mogą one stanowić podstawy do oceny przez Sąd

legalności połączenia spółek. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala również na przyjęcie, że w trakcie zwołania, organizacji i przebiegu Zgromadzenia w dniu 10 października 2022 roku doszło do nieprawidłowości, które powodowałyby naruszenie przez spółkę dobrych obyczajów i praw wspólnika do wypowiedzi w trakcie Zgromadzenia. Przebieg Zgromadzenia – jego transkrypcja – jak i zeznania powoda potwierdzają, że zarówno powód jak i grupa akcjonariuszy przeciwnych połączeniu miała możliwość wypowiadania się podczas Zgromadzenia, natomiast prawo to nie może prowadzić do uniemożliwienia przeprowadzenia Zgromadzenia.

Powód zdaniem Sądu nie wyjaśnia również na czym miałby polegać godzenie uchwały w interes spółki, należy w tym miejscu zgodzić się ze stroną pozwaną, która podnosi, że przesłanka godzenia w interes spółki w zasadzie może dotyczyć tylko spółki przejmującej z uwagi na utratę bytu prawnego przez spółkę przejmowaną, podczas gdy wywód powoda dotyczy sprzeczności uchwały z interesem PGNiG a nie Orlen. Sąd w tym miejscu wskazał, że w wyniku połączenia Skarb Państwa zyskał wyższy udział w kapitale zakładowym PKN Orlen, który obecnie wynosi prawie 50%, przy czym akcje spółki posiadają również podmioty kontrolowane kapitałowo przez Skarb Państwa, takie jak PZU S.A. oraz PKO Bank Polski S.A., podczas gdy przed połączeniem udział ten wynosił mniej niż 30%. Jednocześnie znów zaznaczyć wypada, że powód nabył akcje PGNiG wyłącznie w celu zaskarżenia planowanej uchwały połączeniowej. Uchwała ta zdaniem Sądu nie była sprzeczna ze statutem jak i nie była sprzeczna z dobrymi obyczajami, zaś ocena ekonomiczna i polityczna podejmowanych przez oba zarządy łączących się spółek i Ministra Aktywów Państwowych działań pozostaje poza oceną Sądu. Wycena aktywów spółki została dokonana przez niezależnego biegłego sądowego powołanego przez sąd rejestrowy, zaś wybór zastosowania określonych metod przyjmowanych przy wycenie pozostaje w gestii biegłego. Była to zdecydowanie dowolna ocena przez Sąd materiału w niniejszej sprawie

Sąd uznał brak było podstaw do uchylenia zaskarżonej przez powoda uchwały.

Stosownie do art. 252 k.s.h., osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.

Zgodnie z art. 250 k.s.h. i art. 252 § 1 zd. 1 k.s.h. w zw. z art. 250 k.s.h. prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników albo do wytoczenia powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników przysługuje:

1) zarządowi, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom,

2) wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu,
3) wspólnikowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu wspólników,
4) wspólnikowi, który nie był obecny na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia wspólników lub też powzięcia uchwały w sprawie nieobjętej porządkiem obrad,
5) w przypadku pisemnego głosowania, wspólnikowi, którego pominięto przy głosowaniu lub który nie zgodził się na głosowanie pisemne albo też który głosował przeciwko uchwale i po otrzymaniu wiadomości o uchwale w terminie dwóch tygodni zgłosił sprzeciw.

Powód, jako akcjonariusz, który głosował przeciwko uchwale oraz po jej podjęciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, posiadał legitymację do jej zaskarżenia.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala jednak podzielić zarzutów formułowanych w stosunku do kwestionowanej uchwały.

Większość pozostałych zarzutów powoda odnosiła się do oceny istnienia i skutków związanych z powziętą uchwałą, wskazywanych przez powoda, uchybień przepisom proceduralnym oraz przepisom w zakresie obowiązku informacyjnego spółki względem akcjonariuszy. Zdaniem Sądu w odwołaniu do utrwalonego stanowiska Sądu Najwyższego (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 grudnia 1998 r., I CKN 243/98, OSNC 1999, Nr 6, poz. 116, z dnia 16 lutego 2005 r., III CK 296/04, OSNC 2006, Nr 2, poz. 31, z dnia 19 września 2007 r., II CSK 165/07, nie publ.), naruszenie przepisów dotyczących procedury podjęcia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy, samo w sobie nie skutkuje nieważnością podjętej uchwały, gdyż każdorazowo należy ocenić, czy naruszenie przepisu ustawy o charakterze proceduralnym mogło mieć wpływ na treść podjętej uchwały.

Niedopuszczalne według Sądu jest więc kwestionowanie uchwały połączeniowej ze względu na naruszenia przepisów dotyczących procedury jej podjęcia związanych z ustaleniem parytetu wymiany akcji w planie podziału (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2012 r., II CSK 77/12, nie publ.). Za taką, ścieśniającą, wykładnią art. 509 § 3 k.s.h. przemawia cel tego unormowania zmierzającego do silnej ochrony podjętej uchwały połączeniowej przejawiającej się w znacznym ograniczeniu przez ustawodawcę możliwości wzruszenia takiej uchwały, co wynika nie tylko z treści art. 509 § 3 k.s.h., ale także art. 509 § 2 k.s.h. przewidującego istotne ograniczenia czasowe w możliwości wniesienia, a następnie uwzględnienia powództwa o uchylenie albo stwierdzenie nieważności uchwały połączeniowej. Ustawodawca chroni stabilność uchwały połączeniowej godzącej różne sprzeczne interesy akcjonariuszy, udziałowców łączących się spółek, interesy samych spółek

biorących udział w połączeniu, która ponadto oddziaływuje na sytuację osób trzecich, uczestników obrotu. Ograniczając możliwość wzruszenia tego rodzaju uchwały, jednocześnie ustawodawca przewidział uregulowania mające przeciwdziałać nieprawidłowemu określeniu parytetu wymiany akcji i udziałów, a po podjęciu uchwały, zapewniające wyrównanie ewentualnej szkody wyrządzonej akcjonariuszowi na skutek niewłaściwego ustalenia parytetu wymiany udziałów lub akcji. W fazie poprzedzającej podjęcie uchwały następuje bowiem sprawdzenie prawidłowości zakładanego w planie połączenia parytetu wymiany udziałów lub akcji poprzez obligatoryjne badanie tego planu przez biegłego rewidenta powołanego przez sąd rejestrowy (art. 502 § 1 k.s.h.). Zgodnie z art. 503 § 1 pkt 1 i 2 k.s.h., biegły sporządza na piśmie szczegółową opinię i składa ją wraz z planem połączenia sądowi rejestrowemu oraz zarządom łączących się. Opinia ta obejmuje stwierdzenie, czy stosunek wymiany udziałów lub akcji został ustalony należycie oraz wskazanie metody albo metod użytych dla określenia proponowanego w planie połączenia stosunku wymiany udziałów lub akcji wraz oceną zasadności ich stosowania. Opinia sporządzona przez biegłego nie ma charakteru wiążącego dla akcjonariuszy, ale jest pomocna do oceny przez nich wszystkich okoliczności, w tym ustalonego parytetu wymiany udziałów lub akcji, mających znaczenie dla podjęcia decyzji w przedmiocie zasadności i warunków połączenia spółek.

Przewidziane w art. 509 § 3 k.s.h. ograniczenie możliwości kwestionowania uchwały połączeniowej ze względu na zastrzeżenia dotyczące wyłącznie stosunku wymiany lub akcji, nie ma charakteru bezwzględnego, co oznacza, że tego rodzaju zarzut może być podniesiony łącznie z innymi zarzutami uzasadniającymi powództwo o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwały połączeniowej. Chodzi jednak o tego rodzaju zarzuty natury merytorycznej albo formalnej, które mają charakter rzeczywisty, a nie pozorny i nie są funkcjonalnie związane z ustaleniem parytety wymiany udziałów lub akcji. Z tej przyczyny, podstawą powództwa nie może być także zarzut niewłaściwego ustalenia wartości spółek objętych połączeniem. Skoro bowiem nie można podnosić w ramach powództwa zmierzającego do zakwestionowania uchwały połączeniowej prawidłowości ustalonego w takiej uchwale parytetu wymiany udziałów lub akcji, to tym samym nie można również opierać powództwa o zarzut niewłaściwej wyceny spółek, która była podstawą ustalenia w uchwale określonego parytetu wymiany udziałów lub akcji.

Zgodnie z art. 509 § 3 k.s.h. uchwała połączeniowa nie może być zaskarżona wyłącznie ze względu na zastrzeżenia dotyczące stosunku wymiany akcji. Za niedopuszczalne uznano nie tylko oparcie powództwa o zarzuty dotyczące parytetu wymiany akcji, ale także funkcjonalnie z nimi związane, jak wycena spółek podlegających połączeniu czy uchybienia

proceduralne w dostępie do informacji lub dokumentów, które służyły określeniu wartości spółek lub parytetu wymiany akcji.
Tym samym zdaniem Sądu zarzuty dotyczące niewłaściwego określenia wartości spółek podlegających połączeniu oraz nieprawidłowego parytetu wymiany akcji nie mogą być podstawą również powództwa o uchylenie uchwały.

W opinii Sądu w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego nie doszło także do potwierdzenia stanowiska powoda dotyczącego utrudnionego dostępu do udziału w Zgromadzeniu przez akcjonariuszy. Skarżący brał czynny udział w Zgromadzeniu zabierając wielokrotnie głos, ale także głosował przeciwko zaskarżonej uchwale, a jego sprzeciw został zaprotokołowany.

Sąd nie jest stwierdził, że podjęcie zaskarżonej uchwały odbyło się wbrew przepisom prawa czy z naruszeniem dobrych obyczajów. Z załączonych do akt sprawy dokumentów w opinii Sądu wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że plan połączenia zawiera wszystkie elementy wymagane przez art. 499 § 1 k.s.h. oraz wszystkie załączniki wymagane przez § 2 pkt 1-3 tego przepisu.

Sąd podniósł, że Plan połączenia został zgłoszony do sądu rejestrowego łączących się spółek, że był ogłoszony nie później niż na miesiąc przed datą walnego zgromadzenia, na którym podejmowano uchwałę o połączeniu, a zarząd każdej ze spółek sporządził pisemne sprawozdanie uzasadniające połączenie, jego podstawy prawne i uzasadnienie ekonomiczne. Plan połączenia został ponadto zbadany przez biegłego w zakresie poprawności i rzetelności stosownie do treści art. 502 k.s.h. Zarządy łączących się spółek dokonały dwukrotnego zawiadomienia akcjonariuszy w sposób przewidziany dla walnych zgromadzeń o zamiarze połączenia, a dokumenty o których mowa w art. 505 k.s.h. zostały udostępnione akcjonariuszom na stronach internetowych łączących się spółek.

Bezpośrednio przed podjęciem uchwały o połączeniu spółek akcjonariuszom przedstawiono ustnie istotne elementy planu połączenia, sprawozdania zarządu i opinii biegłego oraz informację o braku istotnych zmian w zakresie aktywów i pasywów, które nastąpiły pomiędzy dniem sporządzenia plany połączenia a dniem powzięcia uchwały.

Zaskarżona uchwała została podjęta wymaganą większością głosów zgodnie z treścią art. 506 § 2 k.s.h..

W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwalone i akceptowane w doktrynie można uznać stanowisko, że sprzeczność uchwały z przepisami regulującymi procedurę jej podejmowania tylko wtedy jest podstawą unieważnienia, gdy naruszenie tych przepisów miało wpływ na treść uchwały. Taka wykładnia sprzeczności uchwały z ustawą, chociaż

odbiega od literalnego brzmienia art. 425 k.s.h. ma swoje wyraźne uzasadnienie aksjologiczne. Przepisy, które regulują tryb podejmowania uchwał oraz przebieg postępowania na zgromadzeniach spółek kapitałowych, mają na celu ochronę uzasadnionych interesów wspólników, sprowadzających się najogólniej rzecz ujmując do tego, aby uchwała nie została podjęta bez ich wiedzy o jej treści. Taki też niewątpliwie cel mają przepisy art. 499 § 2 pkt 3 i 505 § 1 pkt 2 k.s.h. Zdaniem Sądu Wbrew temu co twierdzi skarżący nie zawsze jednak naruszenie przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał wpływa na treść uchwały. O tym, czy brak wiedzy o wycenie łączących się spółek mógł mieć wpływ na treść uchwały w sprawie połączenia można by się przekonać tylko wtedy, gdyby ocenić jaki wpływ taka wycena mogła mieć na parytet wymiany akcji. Tylko bowiem w tym celu jest ustalana wycena łączących się spółek. Można uznać, że sprzeczność zaskarżonej uchwały o połączeniu z art. 499 § 2 pkt 3 i art. 505 § 1 pkt 3 miała wpływ na treść uchwały, gdyż gdyby akcjonariusz miał dostęp do informacji na temat wartości łączących się spółek, to nie jest wykluczone, że na walnym zgromadzeniu przedstawiłby argumenty, które mogłyby zmienić pogląd głosujących na temat parytetu wymiany akcji. Sprzeczność zaskarżonej uchwały z przepisami proceduralnymi mogła mieć wpływ na jej treść tylko w zakresie parytetu wymiany akcji. Wycena spółek, której prawidłowość i zasadność została potwierdzona w opinii biegłego, a którą kwestionuje skarżący ma bowiem zasadniczo tylko to znaczenie, że stanowi punkt wyjścia dla ustalania stosunku wymiany akcji łączących się spółek.

Sąd podniósł, że za celowościową, a nie tylko literalną wykładnią art. 509 § 3 k.s.h., przemawiają ważne argumenty. Przy wykładni przepisów regulujących połączenie spółek należy wziąć pod uwagę, że muszą one chronić kilka konkurujących ze sobą interesów. Po pierwsze, ochrony wymaga interes akcjonariuszy łączących się spółek, których akcje nie powinny stracić na wymianie ich na akcje spółki przejmującej. Po drugie, jest to interes spółki przejmującej, która po połączeniu liczy na to, że uzyska lepszą pozycję na rynku niż dotychczas. Wreszcie po trzecie, jeżeli łączenie spółek dotyczy ważnej dla określonej społeczności działalności, która wiąże się z jej szeroko pojętym bezpieczeństwem, należy to także brać pod uwagę, gdy rozważamy możliwość unieważnienia uchwały o połączeniu, a tym samym powrotu do stanu sprzed połączenia. Przepis art. 509 § 3 k.s.h. zawiera ważną wskazówkę dla wykładni przepisów o połączeniu. Jeżeli uchwała o połączeniu jest sprzeczna z przepisami, które mają zapewnić tylko prawidłowe ustalenie parytetu wymiany akcji, ustawodawca wyraźnie chroni interes spółki przejmującej i ewentualny ogólniejszy interes społeczny. Opowiada się za utrzymaniem uchwały o połączeniu, nawet jeżeli jest ona sprzeczna z przepisami zabezpieczającymi prawidłowy parytet wymiany akcji. Nie pozbawia

to jednak ochrony uzasadnionych interesów akcjonariuszy, gdyż wyraźnie ustawodawca potwierdza, że mogą oni dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych. W ten sposób ustawodawca stara się zapobiec sytuacji, kiedy stwierdzenie naruszenia przepisów proceduralnych pociągać musiałoby za sobą, jak chce skarżąca, uznanie uchwała o połączeniu za sprzeczną z prawem, a po sprawdzeniu wartości łączących się spółek okazałoby się, że parytet wymiany akcji wyliczony na podstawie porównania tych wartości jest prawidłowy. Pozbawienie uchwały o połączeniu skuteczności prawnej, a tym samym zniweczenie skutków połączenia, w sytuacji gdy przyczyna, dla której to zostało dokonane nie istniała, wskazywałby na kompletną nieracjonalność ustawodawcy. Natomiast proponowana wykładnia przepisów o połączeniu pozwala na utrzymanie połączenia, a jednocześnie nie zamyka drogi akcjonariuszowi, który twierdzi, że został poszkodowany przez ustalenie niekorzystnego parytetu wymiany akcji do uzyskania odszkodowania z tego tytułu w odrębnym procesie, jeżeli wykaże, że ustalony parytet wymiany akcji narusza jego interes.

Zgodnie z art. 506 § 4 k.s.h., uchwała połączeniowa, powinna zawierać zgodę na plan połączenia, a także na proponowane zmiany umowy albo statutu spółki przejmującej bądź na treść umowy albo statutu nowej spółki. Zgoda na plan połączenia wyrażany w uchwale połączeniowej dotyczy planu połączenia sensu stricto, tj. planu połączenia, o którym mowa w art. 499 § 1 k.s.h., bez dokumentów stanowiących załączniki do tego planu według art. 499 § 2 k.s.h. (planu połączenia sensu largo). Z tej przyczyny, uchybienie polegające na niezałączeniu do planu podziału jednego z dokumentów wymienionych w art. 499 § 2 pkt 3 k.s.h. - ustalenia wartości majątku spółki przejmowanej bądź spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki na określony dzień w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie planu połączenia - nie powoduje niezgodności podjętej uchwały połączeniowej z prawem, jeżeli plan połączenia sensu stricto, na który wyrażono zgodę w uchwale, zawiera wszystkie elementy określone w art. 499 § 1 k.s.h. Istotne jest bowiem to, czy w planie połączenia został określony stosunek wymiany udziałów lub akcji spółki przejmowanej bądź spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki na udziały lub akcje spółki przejmującej bądź spółki nowo zawiązanej i wysokość ewentualnych dopłat, nadto zasady dotyczące przyznania udziałów albo akcji w spółce przejmującej bądź w spółce nowo zawiązanej (art. 499 § 1 pkt 2 i 3 k.s.h.).

Przewidziane w art. 509 § 3 k.s.h. ograniczenie możliwości kwestionowania uchwały połączeniowej ze względu na zastrzeżenia dotyczące wyłącznie stosunku wymiany lub akcji, nie ma charakteru bezwzględnego, co oznacza, że tego rodzaju zarzut może być podniesiony łącznie z innymi zarzutami uzasadniającymi powództwo o stwierdzenie nieważności lub

uchylenie uchwały połączeniowej. Chodzi jednak o tego rodzaju zarzuty natury merytorycznej albo formalnej, które mają charakter rzeczywisty, a nie pozorny i nie są funkcjonalnie związane z ustaleniem parytetu wymiany udziałów lub akcji. Z tej przyczyny, podstawą powództwa nie może być także zarzut niewłaściwego ustalenia wartości spółek objętych połączeniem. Skoro bowiem nie można podnosić w ramach powództwa zmierzającego do zakwestionowania uchwały połączeniowej prawidłowości ustalonego w takiej uchwale parytetu wymiany udziałów lub akcji, to tym samym nie można również opierać powództwa o zarzut niewłaściwej wyceny spółek, która była podstawą ustalenia w uchwale określonego parytetu wymiany udziałów lub akcji (wyrok SN z dnia 21 grudnia 2012 roku, V CSK 9/12, LEX numer 1311859).

Powód nie wykazał w żadnym ze swoich twierdzeń, że wskazywane przez niego naruszenia miały wpływ na treść podjętej uchwały lub ewentualnie jaki wpływ mogłyby mieć. Ustalony w toku postępowania stosunek głosujących za podjęciem przedmiotowej uchwały i przeciw niej wskazuje zdaniem Sądu jednoznacznie, że ewentualne uchybienia nie miały wpływu na treść podjętej uchwały.

Zgodnie z art. 73 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, w przypadku przejęcia spółki dopuszczonej do obrotu publicznego, podmiot, który w wyniku transakcji przekroczy próg 50% ogólnej liczby głosów w spółce, zmuszony jest to ogłoszenia „wezwania obowiązkowego", czyli ogłoszenia sprzedaży lub zamiany wszystkich pozostałych akcji tej spółki należących do innych akcjonariuszy. Jeżeli w wyniku fuzji, Skarb Państwa posiadałby co najmniej połowę udziałów, zostałby zmuszony do ogłoszenia wezwania na akcje. Przy transakcji o tak dużej skali konieczne jest zabezpieczenie odpowiedniego kapitału na poczet transakcji, co wiązałoby się z zabezpieczeniem dla tego wezwania nawet 60 miliardów złotych. By wykluczyć posiadanie przez Skarb Państwa ponad 50% udziałów w przejmującej spółce po finalizacji przejęcia PGNiG, podjęto decyzję o sprzedaży akcji spółkom państwowym PKO BP oraz PZU. Pomimo mniejszościowego udziału Skarbu Państwa, nie jest możliwe, aby obcy kapitał zarządzał w spółce ze względu na niemożliwość posiadania więcej jak 10% ogólnej liczny głosów. Ze statusu spółki wynika, że Orlen nie może być narażony na wrogie przejęcie więc jakiekolwiek wróżenie czy podkreślanie tego faktu jest zwykłym, celowym wprowadzaniem w błąd i wzbudzaniem poczucia zagrożenia u odbiorcy.

Sąd nie uznał za słuszne zarzutów powoda dotyczących braku zgody Rady Ministrów, na połączenie PGNiG i PKN Orlen , braku zgody na połączenie Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów oraz nieważności dokumentów połączeniowych. Sąd podkreślił, że stanowiska powoda nie potwierdzają także wniosku z przedstawionego przez niego raportu NIK. Niezależnie bowiem od tego, że NIK wymienia szereg działań podejmowanych w toku fazy przygotowawczej do połączenia spółek przez Ministra Aktywów Państwowych jako nadmiernie pospieszne i niedbałe, to jednak potwierdza, że formalne czynności zostały dokonane w granicach prawa.

Wobec podanych wcześniej argumentów Sąd uznał oddalenie powództwa za całkowicie uzasadnione..

Podobnie zdaniem Sądu niezasadne było roszczenie, przedmiotem którego było stwierdzenie nieistnienia uchwały.

Sąd zwrócił uwagę, że wprowadzenie konstrukcji uchwały nieistniejącej, służącej do kwestionowania uchwał wspólników spółek kapitałowych na podstawie art. 189 k.p.c. przez każdą zainteresowaną osobę i w dowolnym czasie stanowi zagrożenie dla interesów spółki i bezpieczeństwa obrotu. Spółka, jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 29 września 2011 r. (I ACa 730/11, POSAG 2012/1/3-18) nie może bowiem przez bliżej nieokreślony czas pozostawać w niepewności co do skuteczności podjętych przez siebie uchwał i nie może być narażana na konieczność toczenia w odległej przyszłości procesów mogących niweczyć skutki podjętych czynności. Dopuszczenie możliwości zakwestionowania uchwały wspólników spółek kapitałowych w trybie art. 189 k.p.c. mogłoby prowadzić do zachwiania stabilności prawnej spółki i bezpieczeństwa obrotu.

Podniósł Sąd także, że w myśl § 4 art. 252 k.s.h. upływ terminów z § 3 do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą nie wyłącza możliwości podniesienia zarzutu nieważności uchwały. Przepis ten pełni funkcję ochronną i byłby zbędny w razie istnienia możliwości zakwestionowania uchwały przez każdego zainteresowanego i w każdym czasie na podstawie innej niż wskazana w kodeksie spółek handlowych.

Sąd przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który podziela , że wyłączone jest zaskarżenie w trybie art. 189 k.p.c. uchwał wspólników spółek kapitałowych (por. wyrok z dnia 30 listopada 2006 r., I CSK 252/06, LEX nr 279523; uzasadnienie wyroku z dnia 5 października 2007 r., I CSK 225/07, LEX nr 621131).

W ocenie Sądu należy opowiedzieć się za dopuszczeniem możliwości wyodrębnienia odrębnej kategorii uchwał nieistniejących jednakże z ograniczeniem do wyjątkowo rażących uchybień związanych z ich podejmowaniem. Przez pojęcie uchwały

nieistniejącej należy rozumieć pewne zdarzenie, któremu nie można przypisać miana uchwały wspólników danej spółki (*per analogiam* stosowanych do przepisów dotyczących uchwał podejmowanych przez akcjonariuszy) np.:

- powzięcie uchwały przez osoby niebędące wspólnikami;
- powzięcie uchwały przez kilku (nie wszystkich z uwagi na treść art. 240 k.s.h.) wspólników, którzy przypadkowo się zeszli - nie doszło tu bowiem do zwołania, nawet wadliwego, zgromadzenia wspólników;
- uchwała wpisana przez zarząd do księgi protokołów, a faktycznie nigdy niepowzięta.

Nie można natomiast traktować jako uchwały nieistniejącej:

- uchwały powziętej na zgromadzeniu zwołanym przez osobę nieuprawnioną lub zwołanym wadliwie gdyż mamy wtedy do czynienia z wadliwością zwołania zgromadzenia wspólników (art. 235 k.s.h.), uzasadniająca stwierdzenie nieważności uchwał tam powziętych (art. 252 k.s.h.);
- uchwały nienależycie zaprotokołowanej, tj. jeżeli brak jest zaprotokołowania uchwały lub została ona zaprotokołowana nie przez notariusza, gdy ustawa taki wymóg stawia bowiem, w przypadku ustawowego wymogu zaprotokołowania uchwały przez notariusza, uzasadnione staje się stwierdzenie nieważności uchwały (art. 251 k.s.h.), tam zaś, gdzie czynność notariusza nie jest obowiązkiem, ujęcie uchwały w protokole jest jedynie konieczne dla spełnienia celów dowodowych;
- uchwały, która nie została ogłoszona na zgromadzeniu jako powzięta;
- uchwały powziętej bez wymaganego kworum lub większości głosów, gdyż jeżeli uchwała została powzięta bez kworum lub większości głosów przewidzianych umową spółki, podlega ona zaskarżeniu w drodze powództwa o uchylenie uchwały (art. 249 k.s.h.), z kolei sprzeczność z ustawą określającą kworum lub większość głosów nakazuje przyjąć sankcję nieważności uchwały (art. 252 k.s.h.) (zob. R. Papis, Uchwały nieistniejące [w:] Kodeks spółek handlowych. Komentarz, J. Bieniak, M. Bieniak, G. Nita-Jagielski, K. Oplustil, R. Pabis, A. Rachwał, M. Spyra, G. Suliński, M. Tofel, R. Zawłocki, Warszawa 2015, podobnie Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z 30 stycznia 2008 r., I ACa 612/07, OSAB 2008, z. 1, poz. 26). Konstrukcja nieistnienia uchwały uzasadniona jest jedynie tam, gdzie nie sposób przypisać określonemu podmiotowi (tu: zgromadzeniu akcjonariuszy) określonej woli (o treści odpowiadającej rzekomej „uchwale") (zob. A. Rachwał, Wadliwość uchwały wspólników spółki z o.o.; problem uchwał nieistniejących

[w:] red. S. Włodyka, Prawo spółek handlowych. Tom 2. System Prawa Handlowego, Warszawa 2012).

Mając na uwadze powyższe, Sąd stanął na stanowisku, iż w rozpoznawanej sprawie wbrew twierdzeniom strony powodowej nie doszło nie tylko do sprzeczności podejmowanych działań w toku postępowania połączeniowego czy też na samym Zgromadzeniu z prawem a tym bardziej nie wystąpiły tego rodzaju rażące uchybienia, które przemawiałyby za ustaleniem nieistnienia uchwały. Podnoszony przez stronę powodową jako podstawowa przesłanka ustalenia nieistnienia uchwały połączeniowej brak podjęcia uchwały Rady Ministrów obejmującej zgodę na połączenie nie znalazł potwierdzenia. Zarówno bowiem z dokumentów nadesłanych z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jak i z raportu NIK wynika, że uchwała taka została podjęta w trybie przewidzianym w ustawie o Radzie Ministrów i Regulaminie pracy Rady Ministrów.
W tym miejscu należy wskazać Rada Ministrów nie podjęła uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na połączenie spółek PGNiG i PKN ORLEN, co sama Kancelaria Rady Ministrów przyznała.

Sąd podkreślił, że uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały (art. 422 § 1 k.s.h.). Jeżeli natomiast uchwała wspólników jest sprzeczna z ustawą, uprawnionym osobom lub organom (art. 422 § 1 k.s.h.) przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności takiej uchwały (art. 425 § 1 k.s.h.) w terminie sześciu miesięcy od dnia otrzymania wiadomości o uchwale, jednakże nie później niż z upływem dwóch lat od dnia powzięcia uchwały (art. 425 § 2 k.s.h.).

Treść art. 425 § 1 k.s.h. wyklucza, w stosunku do osób objętych dyspozycją art. 422 § 2 k.s.h., stosowanie art. 189 k.p.c., na której to podstawie powód oparł swoje roszczenie główne.

Regulacja przyjęta w art. 425 § 1 k.s.h. jest szczególną w stosunku do art. 189 k.p.c. w tym znaczeniu, że ogranicza krąg podmiotów uprawnionych do zaskarżenia sprzecznej z prawem uchwały wspólników i wyłącza możliwość jej zaskarżenia w trybie art. 189 k.p.c. z powołaniem się na istnienie interesu prawnego w jej zaskarżeniu.

W związku z powyższymi podanymi przez Sąd argumentami zdaniem Sądu roszczenie powoda o ustalenie nieistnienia uchwały podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Końcowo Sąd podkreślił, że przedmiotem oceny Sądu nie może też być polityka energetyczna państwa (rządu), zamierzenia biznesowe i gospodarcze spółek kapitałowych, treść czynności prawnych podejmowanych na skutek realizacji decyzji Komisji Europejskiej, ani katalog środków zaradczych określonych w takiej decyzji. Łączenie spółek jest zawsze procesem pewnej transformacji ekonomicznej i prawnej, a podjęcie decyzji o połączeniu jest więc najczęściej uwarunkowane względami ekonomicznymi ewentualnie politycznymi (w tym polityki bezpieczeństwa energetycznego).

W tym stanie rzeczy Sąd uznał orzeczenie podjęte w pkt 1 sentencji wyroku, jako uzasadnione.

Nadto poruszyć trzeba, że Sąd zignorował wniosek o rozpatrzenie sprawy na rozprawie i rozpatrzył sprawę w niewielkim tylko jej zakresie na jednej rozprawie. Natomiast nie rozpoznał Sąd meriti tej obszernej i skomplikowanej sprawy na kolejnej rozprawie lub kolejnych rozprawach. Dalsze procedowanie sprawy Sąd ograniczył do podjęcia na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 maja br. postanowienia o zamknięciu rozprawy.

## Uzasadnienie zarzutów

### 1. Naruszenie art. 224 § 1 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 11.09.2024r Sąd pominął wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych. Art. 224 § 1 k.p.c. stanowi, że przewodniczący zamyka rozprawę po przeprowadzeniu dowodów i udzieleniu głosu stronom. Pominięcie kluczowych dowodów, takich jak opinie biegłych, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, stanowi naruszenie tego przepisu, ponieważ sąd zamknął rozprawę, mimo że nie wszystkie istotne dla sprawy dowody zostały przeprowadzone. Ponadto wbrew fundamentalnym zasadom procesu cywilnego, nie przeprowadzono dowodu z przesłuchania stron, co uniemożliwiło pełne wyjaśnienie okoliczności faktycznych sprawy i pozbawiło strony możliwości przedstawienia wszystkich faktów i kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Brak przeprowadzenia tego kluczowego dowodu dodatkowo stanowi istotne uchybienie proceduralne, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

### 2. Naruszenie art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.

Art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym stanowi w pkt 23 i 24, że nie mogą być zbyte akcje lub prawa z akcji należące do Skarbu Państwa w spółce Polski Koncern Naftowy Orlen Spółka Akcyjna z siedzibą w Płocku (pkt 23) i spółce Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie (pkt 24). Natomiast ust 5 stanowi, że spółki, o których mowa w ust. 1, mogą, za zgodą Rady Ministrów, podlegać łączeniu, podziałowi oraz przekształceniu.

Przepisy te ustanawiają istotowy wymóg wydania zgody przez Radę Ministrów dla ewentualnego planu połączenia się którejś z tych spółek z inną spółką . W niniejszej sprawie taka zgoda ma podwójny wymiar, skoro dotyczyć miała planu połączenia się obu tych strategicznych dla państwa spółek .

W pierwszej kolejności trzeba podnieść, że Rada Ministrów, jako organ kolegialny rozstrzyga rozpatrywane sprawy w formie uchwały. Ponadto ważne uchwały organ ten publikuje w Monitorze Polskim i wobec tego dana uchwała nabiera status prawnie zaistniałej (istniejącej) z chwilą opublikowania jej w Monitorze Polskim. Wobec tego zgoda Rady Ministrów na połączenie omawianych spółek powinna być wydana w formie uchwały, która powinna być opublikowana w Monitorze Polskim. Stwierdzić należy, że taka uchwała nie pojawia się w Monitorze Polskim przed datą 10.10.2022r NWZA PGNiG, na którym to posiedzeniu podjęta została zaskarżona uchwała połączeniowa. Takiej uchwały Rada Ministrów w ogóle nie podjęła. Natomiast Sąd I instancji całkowicie pominął fakt, że połączenie tych spółek sfinalizowane zaskarżoną tu uchwałą nastąpiło z rażącym naruszeniem powyżej podanych przepisów. Uchwała Rady Ministrów zawierająca taką zgodę ,jako akt o istotnym znaczeniu dla obrotu gospodarczego i interesów państwa, powinna zostać opublikowana w Monitorze Polskim. W niniejszej sprawie brak jest jakiejkolwiek uchwały Rady Ministrów wyrażającej zgodę na połączenie spółek PGNiG i PKN ORLEN, i w konsekwencji też taka uchwała nie została opublikowana w Monitorze Polskim. To fundamentalne uchybienie proceduralne i zarazem materialnoprawne, które skutkuje nieistnienie zaskarżonej uchwały połączeniowej (uchwała prawnie niezaistniała) i czyni połączenie spółek bezskutecznym, zostało przez Sąd I instancji całkowicie zignorowane. Co więcej, Sąd błędnie twierdzi, że uchwała taka miała miejsce, co jest materialną nieprawdą. Sąd dokonał tego ustalenia na podstawie pisma z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, do którego załączony był protokołem ustaleń nr 39/2022 posiedzenia rady Ministrów w dniu 26 września 2022 r., co Są podał na str. 6 wyroku. Na str. 6 wyroku Sąd stwierdził że w dniu 29 września 2022 roku Rada Ministrów przyjęła wniosek o wyrażenie przez RM zgody na połączenie przedmiotowych spółek i wyraziła zgodę na ich połączenie wraz z wyrażeniem zgody na zbycie pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w PKN Orlen (2,26% udziału w kapitale zakładowym PKN Orlen). Nie zastanowił się Sąd jednak nad tym, że protokół załączony do pisma z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów wskazuje datę posiedzenie na 26 września, a kilka wersów wcześniej na str 6 wyroku Sąd stwierdził, że zgoda Rady Ministrów została wydana w dniu 29 września. Należy w tym miejscu postawić zasadnicze pytanie dlaczego Sąd twierdzi, że RM wydała omawiane zgody, w tym rzekomo zgodę na połączenie PGNiG z Orlen S.A. w dniu 29.09.2022r, podczas, gdy załączony do pisma z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów protokół ustaleń nr 39/2022 zdokumentuje posiedzenie Rady Ministrów w dniu 26.09 2022r., na którym to – jak należy wnioskować miała być procedowana i rozstrzygana sprawa połączenia tych spółek. Jak mianowicie protokół z posiedzenia Rady Ministrów dniu **26.09 2022r** może dokumentować podjęcie aktów decyzyjnych RM (tu: wyrażenie omawianych zgód), powziętych przez ten organ w dniu **29.09.2022r, a zatem 3 dni później?**

Odpowiedź jest chyba tylko jedna, a mianowicie, że w dniu 29 września, ani zresztą w dniu 26 września 2022r., RM nie procedowała sprawy połączenia PGNiG z Orlen S.A. i tym samym nie było w tej sprawie rozstrzygnięcia, czyli nie było stwierdzonej przez pozwanego i przez Sąd zgody Rady Ministrów na połączenie tych spółek. Ponadto trzeba też zwrócić uwagę na to, że przedmiotowy protokół nie zawiera listy członków Rady Ministrów obecnych na posiedzeniu, ani nie zawiera listy zaproszonych gości, a wreszcie nie zawiera wyników stwierdzonego głosowania w sprawie połączenia tych spółek (nie jest podane kto za, kto przeciw, kto się wstrzymał. Nie zawiera również ten protokół zapisu ewentualnych opinii i

zdań odrębnych członków Rady Ministrów. Już te istotne mankamenty dyskwalifikują ten dokument, jako mogący stwierdzać wydanie przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek PGNiG oraz ORLEN S.A. Protokół tren nie jest wymaganą prawem zgodą Rady Ministrów, która, jak podano – swoje rozstrzygnięcia podejmuje w formie uchwały. Protokół ten nie może też być uznany, jako wyrażający zgodę Rady Ministrów, a już tym bardziej, że został on podpisany przez Sekretarza Rady Ministrów w dniu **17.10.2022r**. i Prezesa Rady Ministrów w dniu **18.10.2022r.** I tu mamy kolejne 2 mankamenty w aspekcie legalności zaskarżonej uchwały połączeniowej. Pierwszy dotyczy tego, że ten protokół został podpisany (**a tym samym prawnie zaistniał**) w tydzień po podjęciu w dniu **10.10 2022r.** uchwały połączeniowej na NWZA PGNiG S.A. Drugi dotyczy tego, że oczywiście Prezes Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów nie stanowią organu państwowego, jakim jest Rada Ministrów. Z tego jednoznacznie wynika że na dzień **10.10 2022r.** zebrania NWZA nie było wymaganej zgody Rady Ministrów. Wobec tego uchwała połączeniowa powinna być uznana za nieistniejącą, skoro podjęta została bez ustanowionego prawem wymogu, tj. bez wydania przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek. Sąd meriti powinien zatem orzec nieistnienie zaskarżonej uchwały. Roszczenie o stwierdzenie nieistnienia uchwały zostało ostatecznie przedłożone przez powoda, jako główne i ono powinno być rozpoznane i rozstrzygnięte w pierwszej kolejności. Sąd natomiast tego roszczenia nie uwzględnił ale wymienione wyżej liczne i znaczące uchybienia w ustalaniach istotnych faktów, zwłaszcza tego, że Rada Ministrów nie procedowała w ogóle sprawy połączenia spółek PGNiG oraz ORLEN S.A, a tym samym nie wydała zgody na to połączenie uzasadnia zarzuty naruszenia art. 232 k.p.c i art. 6 k.c. w podanym w sentencji zakresie.

**3. Naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.**

Sąd dokonał dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego uznając podjętą na NWZA w dniu 10.10.2022r. uchwałę za istniejącą, podczas gdy przedmiotowa uchwała nie zaistniała w obrocie prawnym. Sąd uznał, że kwestionowanie uchwał sprzecznych z prawem jako uchwał nieistniejących nie jest dopuszczalne w trybie art. 189 k.pc. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25.08.2016 r. (sygn. V CSK 694/15) jednak orzekł, że istota uchwały nieistniejącej polega na tym, że nie wywiera ona żadnych skutków prawnych, a więc w rozumieniu prawnym uznaje się, że ona nie istnieje i nie istniała nigdy. Dlatego właśnie można się na jej nieistnienie powoływać w innym postępowaniu sądowym, bez konieczności uzyskiwania wyroku stwierdzającego tę okoliczność na podstawie art. 189 KPC. Jest to kluczowe zagadnienie w niniejszej sprawie, ponieważ Uchwała nr 3/2022 NWZA PGNiG S.A podjęta na NWZA w dniu 10 października 2022r. nie zaistniała w obrocie prawnym. Sąd absolutnie nie ustosunkował się do kwestii braku zgody na połączenie spółek, która powinna być udzielona przez Radę Ministrów. Sąd nawet w uzasadnieniu uznał, że miała miejsce uchwała Rady Ministrów, co nawet strona pozwana nie twierdzi. Faktem jest , że zgoda Rady Ministrów nie nastąpiła w drodze uchwały, tylko została odnotowana w formie zapisu protokolarnego, co oczywiście jest przynajmniej daleko idący nadużyciem prawa to jeszcze kolejnym faktem jest, że protokół z posiedzenia Rady Ministrów w dniu 26 września 2022r. został ostatecznie podpisany w dniu 18 października 2022 r, a więc w dniu 10 października 2022r, kiedy podjęto Uchwałę nr 3/2022 nie istniał jakikolwiek dokument, który można by uznać za zgodę Rady Ministrów na przedmiotową fuzję. Sąd również nie odniósł się do faktu, że plan połączenia spółek w dniu NWZA, był już nieaktualny. Ponadto Sąd nie odniósł się do

działań mających za cel uniknięcia obowiązkowego wezwania na zakup akcji, co było niewątpliwie nadużyciem prawa. Sąd również nie odniósł się do przeniesienia koncesji z PGNiG na ORLEN. Organ koncesyjny powinien bowiem odmówić przeniesienia koncesji, w sytuacji kiedy po złożeniu wniosku Skarb Państwa stracił dominującą pozycję w spółce. Nie odniósł się również Sąd do kwestii parytetu akcji.

**4. Naruszenie art. 148 k.p.c. w zw. z art. 9 k.p.c.**

Sąd I instancji, pomimo złożonego wniosku przez pełnomocnika powoda o rozpoznanie sprawy na rozprawie, zakończył sprawę na posiedzeniu niejawnym. Takie działanie stanowi rażące naruszenie prawa stron do jawnego rozpoznania sprawy oraz zasady kontradyktoryjności, a tym samym narusza przepisy postępowania, w szczególności art. 148 k.p.c., który nakazuje jawność posiedzeń, oraz art. 9k.p.c., który gwarantuje stronom prawo do wysłuchania. Brak możliwości przedstawienia argumentacji i dowodów na rozprawie, w obecności stron, miał istotny wpływ na wynik sprawy, pozbawiając stronę możliwości obrony jej praw.

**5. Naruszenie art. 131 k.p.c.**

Pismem z dnia 21 października pozwany ORLEN S.A. zastępowany przez radcę prawnego Monikę Z. zajął ostateczne stanowisko w sprawie. Pismo to nie zostało powodowi doręczone, sprawa została zamknięta na posiedzeniu niejawnym. Powód nie miał możliwości zapoznania się z treścią przedmiotowego pisma, a tym bardziej zajęcia stanowiska wobec jego treści.

**6. Naruszenie art. 13 ust 5 w związku z art. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym**

Sąd I instancji całkowicie pominął fakt, że połączenie spółek PGNiG i PKN ORLEN nastąpiło z rażącym naruszeniem przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w szczególności **art. 13 ust. 5 w związku z art. 13 ust. 1 tejże ustawy**. Przepisy te wymagają, aby połączenie spółek, które mają strategiczny charakter dla bezpieczeństwa Państwa, nastąpiło po uzyskaniu uprzedniej zgody Rady Ministrów. Rada Ministrów, jako organ kolegialny podejmuje rozstrzygnięcia w formie uchwały Wobec tego oczywistym jest, że ta zgoda mogła być wydana przez ten organ w formie uchwały. Co więcej, taka uchwała, jako akt o istotnym znaczeniu dla obrotu gospodarczego i interesów państwa, powinna zostać opublikowana w Monitorze Polskim. W niniejszej sprawie brak jest jakiejkolwiek uchwały Rady Ministrów wyrażającej zgodę na połączenie spółek PGNiG i PKN ORLEN, i w konsekwencji też taka uchwała nie została opublikowana w Monitorze Polskim. To fundamentalne uchybienie proceduralne i zarazem materialnoprawne, które skutkuje nieistnienie zaskarżonej uchwały połączeniowej (prawnie niezaistniała) i czyni połączenie spółek bezskutecznym, zostało przez Sąd I instancji całkowicie zignorowane. Co więcej, Sąd błędnie twierdzi, że uchwała taka miała miejsce, co jest materialna nieprawdą. Brak wymaganej prawem zgody Rady Ministrów, będącej organem właściwym do reprezentowania interesów Skarbu Państwa w spółkach o strategicznym znaczeniu, podważa legalność i skuteczność całej operacji połączeniowej. W piśmie z dnia 28 maja 2024r. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów sama poinformowała Sąd, że wyrażenie zgody

przez Radę Ministrów na połączenie spółek PGNiG oraz ORLEN S.A, nie nastąpiło w drodze uchwały, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów podała również, że Rada Ministrów wyraziła zgodę na połączenie PKN Orlen i PGNiG spółek na posiedzeniu w dniu 26 września 2022r. i że zostało to odnotowane w formie zapisu protokolarnego. Do pisma został załączony Protokół z posiedzenia Rady Ministrów z dnia 26 września 2022r. Protokół ten nie zawiera listy członków Rady Ministrów obecnych na posiedzeniu, ani nie zawiera listy zaproszonych gości, a wreszcie nie zawiera wyników stwierdzonego głosowania w sprawie połączenia tych spółek (nie jest podane kto za, kto przeciw, kto się wstrzymał). Nie zawiera również ten protokół zapisu ewentualnych opinii i zdań odrębnych członków Rady Ministrów. Już te istotne mankamenty dyskwalifikują ten dokument, jako mogący stwierdzać wydanie przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek PGNiG oraz ORLEN S.A. Ponadto protokół tren nie jest wymaganą prawem zgodą Rady Ministrów, która, jak podano – swoje rozstrzygnięcia podejmuje w formie uchwały. Protokół ten nie może być uznany, jako wyrażający zgodę Rady Ministrów, a już tym bardziej, że został on podpisany przez Sekretarza Rady Ministrów w dniu **17.10.2022r.** i Prezesa Rady Ministrów w dniu **18.10.2022r.** I tu mamy kolejne 2 mankamenty w aspekcie legalności zaskarżonej uchwały połączeniowej. Pierwszy dotyczy tego , że ten protokół został podpisany (**a tym samym prawnie zaistniał**) w tydzień po podjęciu w dniu **10.10 2022r.** uchwały połączeniowej na NWZA PGNiG S.A. Drugi dotyczy tego, że oczywiście Prezes Rady Ministrów i Sekretarz Rady Ministrów nie stanowią organu państwowego, jakim jest Rada Ministrów. Z tego jednoznacznie wynika że na dzień **10.10 2022r.** zebrania NWZA nie było wymaganej zgody Rady Ministrów. Wobec tego uchwała połączeniowa powinna być uznana za nieistniejącą, skoro podjęta została bez ustanowionego prawem wymogu, tj. bez wydania przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek. Sąd meriti powinien zatem orzec nieistnienie zaskarżonej uchwały. Roszczenie o stwierdzenie nieistnienia uchwały zostało ostatecznie przedłożone przez powoda, jako główne i ono powinno być rozpoznane w pierwszej kolejności Ewentualnie w grę wchodziło rozpoznanie roszczeń ewentualnych. Ewentualnie zatem Sąd mógłby stwierdzić nieważność uchwały, jako sprzecznej z obowiązującym prawem wynikającym z KSH i ustawą o zarządzaniu mieniem państwowym. Wobec tego zaskarżonym wyrokiem Sąd naruszył art. 13 ust 5 w związku z art. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym przez niezastosowanie tych przepisów w procedowaniu sprawy i jej rozstrzygnięciu.

7. **naruszenie art. 58 k.c. w zw. art. 499 § 1 i art. 500 § 1 k.s.h.**

Sąd I instancji i biegły rewident dokonali oceny Planu Połączenia nieistniejącego. Plan Połączenia spółek PGNiG PKN ORLEN, zatwierdzony przez zarządy łączących się w/w spółek w dniu 29 lipca 2022r , w dniu następnym tj. 30 lipca 2022 r, po faktycznej rejestracji fuzji pierwotnego PKN Orlen z wyrejestrowanym Lotos SA**, stał się już nieaktualny**, a tym samym **nieważny**, a w zasadzie wręcz **nieistniejący (prawnie i faktycznie)**. Zatwierdzony Plan Połączenia, badany przez biegłego rewidenta dotyczył bowiem połączenia spółki PGNiG (71,88% udziału Skarbu Państwa z PKN ORLEN( 27,52% udziału Skarbu Państwa. Natomiast po 30 lipca 2022 r PGNiG (71.88% SP) łączył się już z PKN ORLEN (po dokonanej i zatwierdzonej przez KRS fuzji z Lotosem), w którym Skarb Państwa miał już nie 27.52% a 35,66%) z PKN ORLEN połączonym już z Lotosem (35,66% udziału Skarbu Państwa), a więc będącym de facto spółką nieistniejącą już w pierwotnym kształcie, a nie z podmiotem, który faktycznie powstał w wyniku fuzji. Sąd nie odniósł się do fundamentalnego pytania o ważność uchwały połączeniowej podjętej w oparciu o dokument, który w chwili jej podejmowania był już

zdezaktualizowany, nieważny, czy wręcz nieistniejący (i prawnie i faktycznie) i nie odzwierciedlał zatem rzeczywistego stanu prawnego i faktycznego łączących się spółek. Brak tej oceny stanowi rażące naruszenie przepisów prawa materialnego dotyczących ważności czynności prawnych (**art. 499 § 1, art. 500 § 1 Kodeksu spółek handlowych (KSH)**) jak również czynności te jako bezprawne należy na mocy art. 58 k.c. uznać jako nieważne.

**8. naruszenie art. 5 k.c. w związku z art. 73 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych**

Niewątpliwie działania związane z polaczeniem spółek mające na celu uniknięcie „wezwania obowiązkowego" należy uznać za nadużycie prawa ( art. 5 k.c.) i Sąd tą kwestię w uzasadnieniu pomijał.

W tym miejscu należy podnieść:

**1/ Pominięcie wpływu nowelizacji ustawy o ofercie publicznej**

Sąd nie zajął stanowiska w kwestii kluczowej nowelizacji ustawy o ofercie publicznej, która weszła w życie zaledwie dwa miesiące przed fuzją spółek PGNiG i PKN ORLEN. Zmiana progów ogłoszenia obowiązkowego wezwania (z 33% i 66% na wymagane 50%) miała fundamentalne znaczenie dla obowiązków Skarbu Państwa. Gdyby nie ta nowelizacja, Skarb Państwa byłby zmuszony do ogłoszenia obowiązkowego wezwania. Sąd całkowicie nie odniósł się do tego kontekstu prawnego, co uniemożliwiło prawidłową ocenę intencji i działań stron fuzji, a także potencjalnych naruszeń prawa wynikających z uniknięcia tego obowiązku ( **art. 73 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych**).

**Zarzut:** Sąd nie podjął się analizy, w jaki sposób wyżej wymieniona nowelizacja stworzyła nowe środowisko prawne, sprzyjające przejmowaniu kontroli nad połączonymi już spółkami przez **"wrogie kapitały"**. Pominięto argument, że zamiast stanowić prawo służące wzmacnianiu pozycji strategicznych spółek o istotnym znaczeniu dla gospodarki i bezpieczeństwa gospodarczego państwa, nowelizacja ta de facto **osłabiła ich ochronę**. Brak tej refleksji uniemożliwił Sądowi ocenę, czy działania stron fuzji, w kontekście tej nowelizacji, były zgodne z interesem publicznym i zasadami bezpieczeństwa ekonomicznego i energetycznego państwa.

**2/ Konsekwencje braku korekty Planu Połączenia i uniknięcie obowiązkowego wezwania:**

**Zarzut:** Sąd pominął argumentację wskazującą, że gdyby po rejestracji fuzji dokonano stosownej korekty Planu Połączenia, uwzględniającej rzeczywisty stan posiadania akcji PGNiG(71,88% akcji Skarbu Państwa) z PKN ORLEN po fuzji z Lotosem (35,66% akcji Skarbu Państwa), nawet po sprzedaży dwóch pakietów akcji dla PGNiG i PKN ORLEN po uchwale połączeniowej bez zaktualizowanego parytetu wymiany to nowo powołany koncern posiadałby znacząco powyżej 50% akcji, a nie jedynie 49,9%. To zobowiązywałoby go, zgodnie z obowiązującym prawem również,

do ogłoszenia **obowiązkowego wezwania**, co dałoby spółce możliwość dalszego zwiększenia udziału Skarbu Państwa w koncernie. Brak tej analizy doprowadził do błędnych ustaleń faktycznych i prawnych w zakresie obowiązków stron fuzji ( **art. 73 ust. 1 i 2 ustawy o ofercie publicznej**).

**Zarzut:** Sąd nie zajął konstruktywnego stanowiska wobec zarzutu, że próbowano nie dopuścić do ogłoszenia obowiązkowego wezwania poprzez podstawienie nieaktualnego Planu Połączenia do badania przez biegłego rewidenta, który ten istotny fakt przeoczył. Sąd nie zbadał, czy doszło do celowego wprowadzenia w błąd biegłego rewidenta i czy jego opinia, oparta na nieprawidłowych danych, mogłaby w ogóle być podstawą do podjęcia tak ważnych decyzji korporacyjnych (**art. 66 i nast. ustawy z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym**).

**Zarzut:** W związku z powyższym, Sąd nie ocenił, czy opinia biegłego rewidenta z dnia [data opinii] była nieważna, ponieważ dotyczyła nie tego Planu Połączenia, który faktycznie został dokonany. Brak tej oceny podważa wiarygodność i legalność całego procesu fuzji i uzasadnia zarzuty wobec zaskarżonej uchwały połączeniowej, a Sąd I instancji zaniechał weryfikacji tego kluczowego dowodu i tych kluczowych kwestii ( **art. 502 § 4 KSH w zw. z art. 66 i nast. ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym**).

**3/ Obowiązek ogłoszenia wezwania w związku z posiadaniem przez PERN S.A.1,8% akcji PKN ORLEN**

**Zarzut**: w chwili podejmowania uchwały połączeniowej PERN S.A., którego w 100% właścicielem jest SP posiadał 1,8 % akcji PKN ORLEN, co powodowało konieczność ogłoszenia obowiązkowego wezwania, ponieważ po połączeniu z PGNiG udział Skarbu Państwa **przekroczył próg 50%.** Sąd I instancji nie odniósł się do tego .

**4/ Nieprawidłowa sprzedaż pakietów akcji i eliminacja obowiązku wezwania:**

**Zarzut:** Sąd całkowicie pominął fakt, że Rada Ministrów, wyrażenie zgody na sprzedaż tylko jednego pakietu akcji, podczas gdy faktycznie sprzedano dwa pakiety akcji. Skutkiem tego było obniżenie akcji w PKN ORLEN poniżej 50%, tj. do poziomu 49,9%. To doprowadziło do niezgodnej z prawem eliminacji obowiązku Skarbu Państwa do ogłoszenia obowiązkowego wezwania na sprzedaż lub zamianę pozostałych akcji. Powyższe potwierdza, że uchwała połączeniowa jest również z tego powodu co najmniej nieważna albo wręcz nieistniejąca, skoro została podjęta bez wymaganej i zgodnej sprzedaży drugiego pakietu akcji. Sąd nie podjął żadnej próby wyjaśnienia tej rozbieżności i jej konsekwencji prawnych i faktycznych.

**Zarzut:** Sąd nie zbadał prawidłowości sprzedaży dwóch pakietów akcji uprzednio nabytych od Skarbu Państwa przez , która nastąpiła kilka dni po uchwale połączeniowej i została dokonana na rynku europejskim bez wymaganej zgody Rady Ministrów. Zgoda ta wynika z **art. 13 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym**. Posiadanie tych akcji w zasobach łączących się spółek skutkowałoby koniecznością ogłoszenia obowiązkowego wezwania na sprzedaż lub zamianę akcji w okresie 3

miesięcy od zarejestrowania uchwał połączeniowych. Z tego powodu uchwała połączeniowa jest również nieważna albo wręcz nieistniejąca. Sąd całkowicie zignorował te zarzuty dotyczące naruszenia przepisów ustawy o zarządzaniu mieniem państwowym.

9. **naruszenie art. 506 § 1 KSH w związku z art. 502 KSH**

**Brak aktualizacji Planu Połączenia po rejestracji fuzji:**

**Zarzut:** Sąd nie ustosunkował się do zarzutu, że po rejestracji fuzji spółek PKN ORLEN i Lotos SA w dniu 30 lipca 2022 roku, prawo wymagało nowego Planu Połączenia pomiędzy podmiotami mającego zamiar się połączyć PGNiG z PKN ORLEN po fuzji z Lotosem, czego rażąco nie dokonano. W konsekwencji, uchwała połączeniowa została podjęta na podstawie nieaktualnego Planu Połączenia, co czyni ją nieważną albo wręcz nieistniejącą. Sąd nie zbadał, że zaskarżona tu uchwała połączeniowe z dnia 10 października 2022 roku została podjęta bez zatwierdzenia stosowną uchwałą wymaganego prawem właściwego dokumentu, jakim jest uaktualniony (nowy) Plan Połączenia, uwzględniający nowe uwarunkowania prawne i faktyczne, w tym ekonomiczne (art. 506 § 1 KSH w zw. z art. 502 KSH oraz Art. 499 KSH) Elementy Planu połączenia. który powinien zawierać co najmniej wskazany w art. 499§ 1 ust.2 KSH stosunek wymiany udziałów lub akcji spółki przejmowanej.

Dla wymaganego prawem sporządzenia nowego Planu Połączenia faktycznie łączących się spółek tj. PGNiG z PKN ORLEN przed połączeniem z Lotosem a z PKN ORLEN po zarejestrowanej fuzji z Lotosem powinien być obliczony nowy parytet wymiany akcji, który nawet przy braku należytej wyceny akcji łączących się spółek metodą opcji realnych i zdyskontowanych przepływów pieniężnych DCF byłby na tyle korzystny dla akcjonariuszy PGNiG SA a w szczególności dla SP posiadającego w spółce przejmowanej 72.88% akcji, że nawet po sprzedaży 2 pakietów akcji SP dla PKO BP i PZU SA oraz nieuwzględnieniu akcji SP, które posiadał w spółce PERN to Skarb Państwa po rzeczywistej fuzji miałby powyżej 50% akcji i głosów i byłby zobowiązany prawem do ogłoszenia wezwania. To fundamentalne uchybienie proceduralne i materialnoprawne zostało przez Sąd całkowicie pominięte.

10. **Naruszenie art. 36a w związku z art.36 ustawy prawo geologiczne i górnicze**

**Zagrożenie bezpieczeństwa ekonomicznego i energetycznego państwa poprzez przeniesienie koncesji:**

**Zarzut:** Sąd nie odniósł się do faktu, że w dniu 14 października 2022r Minister poinformował PKN ORLEN o braku sprzeciwu wobec przejęcia koncesji krajowych PGNiG przez PKN ORLEN, co umożliwiło wejście w życie uchwały o połączeniu na podstawie nieaktualnego Planu Połączenia . Zarząd złożył do organu koncesyjnego wniosek o przeniesienie praw wynikających z posiadanych koncesji , **który to wniosek poświadczył nieprawdę.** Połączenie bowiem PGNiG i PKN ORLEN nastąpiło w stanie rzeczy, w którym Skarb Państwa utracił pozycję dominująca, mając **już tylko 49,9%, a nie ponad 52%,** jak sugerowano we wniosku. W konsekwencji, Minister, dysponując informacjami pozyskanymi w wyniku uchwały połączeniowej w żadnym razie nie powinien zgodzić się na przeniesienie praw wynikających z koncesji, ponieważ w takich

uwarunkowaniach bezpieczeństwo Polski zostało zagrożone, a sprzeciwiał się temu interes publiczny (**art. 36a w zw. art. 36 a ustawy Prawo geologiczne i górnicze, oraz zasady interesu publicznego i bezpieczeństwa państwa**). Sąd całkowicie zaniechał oceny tych, fundamentalnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, okoliczności.

Sąd I instancji, wydając zaskarżony wyrok, całkowicie zaniechał merytorycznego rozpoznania i oceny szeregu kluczowych zarzutów podniesionych przez stronę powodową. Powyższe zarzuty, szczegółowo przedstawione w niniejszej apelacji, wskazują na fundamentalne uchybienia Sądu w zakresie ustalenia stanu faktycznego, subsumcji prawnej oraz oceny dowodów. Pominięcie tych kwestii miało bezpośredni i istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, prowadząc do błędnego przyjęcia ważności i legalności procesu połączenia spółek PGNiG i PKN ORLEN.

Każdy z wymienionych zarzutów, gdyby został należycie rozważony przez Sąd I instancji, mógłby doprowadzić do odmiennych ustaleń faktycznych i w konsekwencji do innego rozstrzygnięcia sprawy. Sąd I instancji w sposób rażący pominął konieczność weryfikacji fundamentalnych przesłanek ważności fuzji, takich jak aktualność i prawidłowość Planu Połączenia czy wpływ istotnych zmian legislacyjnych na obowiązki spółek. Niezbadanie tych aspektów uniemożliwiło prawidłową ocenę, czy działania stron fuzji były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa handlowego, prawa rynku kapitałowego oraz zasadami należytej staranności.

Dodatkowo, Sąd całkowicie uchylił się od rozpoznania zarzutów dotyczących nieprawidłowości w procesie sprzedaży pakietów akcji oraz co jest kluczowe w niniejszej sprawie naruszenia przepisów ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym, w tym braku wymaganej zgody Rady Ministrów na połączenie spółek i jej publikacji . Te kwestie mają fundamentalne znaczenie dla oceny legalności procesu całej fuzji, zwłaszcza w kontekście spółek o strategicznym znaczeniu dla gospodarki państwa. Pominięcie tych okoliczności świadczy o braku wnikliwej analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, a także o braku poszanowania interesu publicznego.

Ponadto, postępowanie przed Sądem I instancji obarczone było istotnymi wadami proceduralnymi. Niezakończenie postępowania dowodowego, w szczególności poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania strony pozwanej , niedoręczenie powodowi ostatecznego stanowiska strony pozwanej oraz rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym pomimo wyraźnego wniosku o przeprowadzenie rozprawy , stanowią rażące naruszenie podstawowych zasad procesu cywilnego, w tym zasady jawności i kontradyktoryjności. Uchybienia te pozbawiły stronę powodową możliwości pełnego przedstawienia swojego stanowiska i dowodów, co miało bezpośredni i istotny wpływ na wynik sprawy.

**11. Naruszenie art. 83 k.c.**

Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. nie zaistniała w obrocie prawnym i jako nieistniejąca nie powoduje skutków prawnych z powodów podanych poniżej:

nie została ogłoszona Uchwala Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH w stanie faktycznym istniejącym do dnia 31 lipca 2022 r., w którym Skarb Państwa posiadał

27,52 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN SA oraz 71,88 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PGNiG S.A., odzwierciedlonym:

w bezwzględnie nieważnym Planie połączenia z Załącznikami 1-5 z dnia 29 lipca 2022 r., sporządzonym celowo przed bezprawną rejestracją w dniu 01 sierpnia 2022 r. nieistniejącego, upozorowanego połączenia Grupy LOTOS S.A. z PKN ORLEN S.A.

na fikcyjnej podstawie prawnej - na podstawie nieistniejących jako dokumenty

i powziętych nie na serio (na niby) uchwał oraz z rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS, aby zawarta w Załączniku nr 5 do Planu połączenia z dnia 29 lipca 2022 r., ustalona na dzień 1 czerwca 2022 r. wycena majątku PKN ORLEN S.A. nie uwzględnia wyceny składników majątku państwowego w Grupie LOTOS S.A., które zgodnie z Planem „zielonej transformacji" PKN ORLEN S.A. miała bezprawnie przejąć dopiero w dniu 01 sierpnia 2022 r., a następnie sprzedać bez zgody właściciela - Obywateli RP prywatnym podmiotom wewnętrznym i zewnętrznym, za ceny rażąco niższe nie tylko od ich wartości rynkowej, ale nawet rażąco niższe od ich wartości księgowej.

nie została również ogłoszona Uchwala Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH i jednocześnie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) zgody na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A., tj. zgody na dokonanie przez Ministra Aktywów Państwowych czynności pośredniej, o której mowa w art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2145 ze zm.), która miała spowodować drugą zmianę stanu faktycznego bezprawnie łączących się PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A., tj. obniżenie udziału Skarbu Państwa z 35,66 % do 31,14 % w ogólnej liczbie głosów na WZi w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A. przed NWZ PGNiG S.A. zwołanym na dzień 10 października 2022 r., które na skutek bezprawnej rejestracji w dniu 02 listopada 2022 r. nieistniejącego, upozorowanego połączenia PGNiG S.A z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH na fikcyjnej podstawie prawnej - na podstawie nieistniejących jako dokumenty i powziętych nie na serio uchwał oraz z rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS miało spowodować obniżenie udziału Skarbu Państwa do 49,9 % w ogólnej liczbie głosów i w kapitale zakładowym bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A. i bezprawne nabycie dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. w rozumieniu art. 3 ust. 7 pkt. ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. .

nie została ogłoszona po dniu 30 września 2022 r. Uchwala Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH w zmienionym stanie faktycznym istniejącym od dnia 30 września 2022 r., w którym nastąpiło obniżenie udziału Skarbu Państwa z 35,66 % do 31,14 % w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A. po uprzednim bezprawnym zbyciu w dniu29 września 2022 r. przez Ministra Aktywów Państwowych dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. na rzecz PKO BP i PZU S.A., a na skutek bezprawnej rejestracji w dniu 02 listopada 2022 r. nieistniejącego, upozorowanego połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. na fikcyjnej podstawie prawnej – na podstawie nieistniejących jako dokumenty i powziętych nie na serio uchwał oraz z

rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS dominację nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. miał bezprawnie nabyć prywatny kapitał z rażącym naruszeniem oraz z obejściem przepisów ustawy o kontroli niektórych inwestycji, ze wszystkimi tego negatywnymi konsekwencjami dla Skarbu Państwa oraz dla Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Obywateli.

w konsekwencji nieustalenie przez Sąd oczywistego faktów, że nigdy nie istniała, nie istnieje i nigdy nie będzie istnieć podstawa prawna do połączenia PKN ORLEN S.A. z PGNiG S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH z jednoczesnym pozbawieniem Skarbu Państwa dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. i bezprawnym nabyciem dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. przez prywatny kapitał i wydania w dniu 30 maja 2025 r. wyroku, w którym Sąd oddalił w pełni uzasadnione powództwo o ustalenie nieistnienia nieistniejącej pod względem formalnym (jako dokument) – ab initio Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A., powziętej pozornie w dniu 10 października 2022 r. podczas NWZ PGNiG S.A.

nieuwzględnienie przez Sąd powszechnie znanych faktów, które nie wymagają dowodów oraz nieprzeprowadzenie przez Sąd analizy dopuszczonych przez Sąd dowodów z dokumentów, a w konsekwencji:

nieustalenie przez Sąd, że Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. w sprawie połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH oraz zgody na proponowane zmiany Statutu PKN ORLEN nie istnieje pod względem formalnym (jako dokument)– ab initio ponieważ treścią uchwały jest wyrażenie przez NWZ PGNiG S.A. zgody na dokonanie niedozwolonych czynności prawnych, na których dokonanie ani właściciel dobra wspólnego - Obywatele RP, ani ustawodawca – Sejm, ani zarządca – Rada Ministrów nie mogli wyrazić i nie wyrazili faktycznej i formalnej zgody, tj. wyrażenie zgody na połączenie Spółki z PKN ORLEN poprzez przeniesienie całego majątku Spółki, obejmującego wszystkie jego aktywa i pasywa na PKN ORLEN w zamian za akcje, które PKN ORLEN wyda akcjonariuszom Spółki zgodnie z postanowieniami Planu Połączenia.

brak było faktycznej i formalnej zgody Rady Ministrów, tj. Uchwały Rady Ministrów oraz miało miejsce rażące naruszenie art. 1, art. 4, art. 5, art. 146 ust. 4 pkt. 4), pkt.. 7) i pkt. 8) Konstytucji RP, art. 73 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz spółki publiczne (Dz.U.2021.0.1983 t.j), art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.2022.0.1360 t.j.), art. 4, art. 9, art. 9a, art. 11 ust. 1, art. 12 i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933, ze zm.) czynności pośredniej, o której mowa w art. 3 ust 6 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2020 r. poz. 2145 ze zm.), tj. podpisaniu w dniu 29 września 2022 r. umowy sprzedaży pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN SA (14.161.080 akcji stanowiących 2,26% udziału w kapitale zakładowym spółki i taki sam udział w ogólnej liczbie głosów w spółce) pomiędzy Skarbem Państwa oraz Powszechną Kasą Oszczędności Bankiem Polskim S.A. - „Umowy z PKO BP" oraz umowy sprzedaży pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN SA (14.161.080 akcji stanowiących 2,26% udziału w kapitale zakładowym spółki i taki sam udział w ogólnej liczbie głosów w spółce) pomiędzy Skarbem Państwa oraz Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń S.A. - „Umowy z PZU S.A.", które w dniu 30 września 2022 r. po rozliczeniu transakcji pakietowych spowodowało drugą zmianę stanu faktycznego bezprawnie łączących się spółek, tj. obniżenie udziału Skarbu Państwa z 35,66 % do 31,14 % w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A., a o tych faktach akcjonariusze

PGNiG S.A. i opinia publiczna nie zostali przez Zarząd PGNiG S.A. podczas NWZ PGNiG S.A. poinformowani.

Plan Połączenia, stanowiący Załącznik nr 1 do niniejszej Uchwały, a w istocie wyrażenie zgody na bezwzględnie nieważny Plan połączenia z Załącznikami 1-5 z dnia 29 lipca 2022 r., który odzwierciedlał zabronione przez obowiązujące przepisy prawa - nieistniejące połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH bez podstawy prawnej – bez zgody właściciela - Obywateli RP, a nawet bez faktycznej i formalnej zgody zarządcy – Rady Ministrów, tj. bez Uchwały zarządcy – Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym zgody na niemożliwe do dokonania – nieistniejące połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH w stanie faktycznym istniejącym do dnia 31 lipca 2022 r., w którym Skarb Państwa posiadał 27,52 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A. został sporządzony celowo przed dniem 01 sierpnia 2022 r., w którymi miała nastąpić rejestracja połączenia Grupy LOTOS S.A. z PKN ORLEN S.A,w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH i zawarte w Załączniku nr 5 wycena majątku PKN ORLEN S.A. nie uwzględniała wyceny składników majątku państwowego, w Grupie LOTOS S.A., które PKN ORLEN S.A. miała przejąć w dniu 01 sierpnia 2022 r.

Plan ten stał się nieaktualny w dniu 01 sierpnia 2022 r., w którym nastąpiła pierwsza zmiana stanu faktycznego bezprawnie łączących się PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH, tj. podwyższenie udziału Skarbu Państwa z 27,52 % do35,66 % w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A., na skutek rejestracji nieistniejącego, upozorowanego połączenia Grupy LOTOS S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH oraz przejęcia przez PKN ORLEN S.A. składników majątku państwowego w Grupie LOTOS S.A. (plan połączenia wraz z załącznikami – k. 754-798)

zmiany Statutu PKN ORLEN określone w Załączniku nr 3 do Planu Połączenia.

a w szczególności wyrażenie zgody na:

- dokonanie przez Ministra Aktywów Państwowych zaplanowanego, bezprawnego zbycia wszystkich akcji własnych Skarbu Państwa, stanowiących 49,9 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A. na rzecz prywatnego kapitału, który bezprawnie nabył 50,1 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A., o którym jest mowa w § 9 ust. 14 Statutu PKN ORLEN stanowiącego Załącznik 3 do nieważnego Planu połączenia z dnia 29 lipca 2022 r.i nieaktualnego od dnia 01 sierpnia 2022 r.

- decydowanie przez prywatny kapitał, który bezprawnie nabył dominację nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. o dokonywaniu przez Zarząd PKN ORLEN S.A. czynności rażąco sprzecznych z interesem Skarbu Państwa oraz rażąco sprzecznych z interesem Rzeczypospolitej Polskiej i Jej Obywateli, w tym z interesem powoda – suwerena, wymienionych w § 7 ust. 9 Statutu PKN ORLEN z dnia 29.07.2022 r., m.in. o:

- połączeniu PKN ORLEN SA ze spółką zagraniczną z siedzibą poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, poprzez przeniesienie całego majątku PKN ORLEN SA,

w tym przeniesienie bezprawnie przejętego majątku PGNiG SA na tę spółkę,

- zbyciu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, której działalność obejmuje poszukiwanie, wydobycie i obrót ropy naftowej i gazu ziemnego a w tym

przekazanie lub zbycie wszystkich koncesji, należących uprzednio do PGNiG SA spółce zagranicznej

- utworzeniu spółki europejskiej, przekształcenia w taką spółkę lub przystąpienie do niej,

- podział spółki, uprzywilejowaniu akcji,

- ustanowieniu na przedsiębiorstwie Spółki lub jego zorganizowanej części ograniczonego prawa rzeczowego,

które doprowadzą do przejęcia całej gałęzi przemysłu poszukiwawczo – wydobywczo przetwórczego ropy naftowej i gazu przez prywatne podmioty zewnętrzne, do przejęcia kontroli nad polskimi zasobami naturalnymi przez obce prywatne kapitały,

do przejęcia przez prywatne podmioty 100 % zysków z działalności gospodarczej prowadzonej na podstawie przejętych koncesji należących do PGNiG S..A. oraz na podstawie nowych koncesji, przyznanych PKN ORLEN S.A. przez Organ Koncesyjny w Decyzjach, wydanych na podstawie wniosków o przyznanie tych koncesji złożonych uprzednio przez PGNiG S.A., do pozbawienia Polski bezpieczeństwa paliwowego, bezpieczeństwa energetycznego wewnętrznego i porządku publicznego, bezpieczeństwa zewnętrznego i bezpieczeństwa finansowego,

w § 2 zostały zawarte dwa bezwzględnie nieważne warunki wejścia w życie uchwały, tj.:

„ 1. niewydania przez organ kontroli decyzji o zgłoszeniu sprzeciwu co do następczego nabycia dominacji, o której mowa w art. 3 ust. 7 pkt. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2145, ze zm.) bądź wydania przez organ kontroli decyzji o odmowie wszczęcia postępowania uzasadnionej tym, iż czynność objęta zawiadomieniem o następczym nabyciu dominacji nie podlega ustawie, stosownie do przepisów tej ustawy", [ który nie zawiera istotnych informacji, że dominację w połączonej PKN ORLEN S.A. następczo nabędzie prywatny kapitał ] oraz

„2. niezgłoszenia przez organ koncesyjny sprzeciwu, o którym mowa w art. 36a ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072 ze zm.), do skutku czynności polegającej na połączeniu Spółki i PKN ORLEN w zakresie przejścia koncesji przysługujących Spółce na PKN ORLEN, w terminie 60 dni od dokonania zgłoszenia organowi koncesyjnemu zamiaru połączenia spółek, o którym mowa w art. 36a ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, z uwzględnieniem art. 36a ust. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze,. dopisany w dniu 20 09.2022 r. na wniosek pełnomocnika Ministra Aktywów Państwowych reprezentującego akcjonariusza – Skarbu Państwa, mający na celu:

- upozorowanie, że nieistniejąca pod względem formalnym – ab initio Uchwała NWZ PGNiG S.A. stanowiąca Załącznik nr 2 do nieważnego Planu połączenia z dnia 29 lipca 2022 r. i nieaktualnego od dnia 1 sierpnia 2022 r., jest ważna i aktualna oraz

- upozorowanie, że jeśli Organ Koncesyjny nie wyrazi sprzeciwu, to koncesje PGNiG S.A. przejdą na PKN ORLEN S.A. podczas gdy koncesje PGNiG S.A. nigdy nie miały prawa przejść na PKN ORLEN S.A., ponieważ połączeniu PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art.492 § 1 pkt. 1 KSH, tj. wrogiemu przejęciu przez prywatną spółkę PKN ORLEN S.A. największej strategicznej spółki Skarbu Państwa – PGNiG S.A., będącej podmiotem podlegającym ochronie, realizującej misje publiczną – zapewniającej Polsce i Polakom bezpieczeństwo energetyczne i finansowe sprzeciwiały się obowiązujące przepisy prawa, a w związku z tym nigdy nie mogło zostać faktycznie dokonane,

- PKN ORLEN S.A. miała bezprawnie przejąć koncesje .PGNiG S.A. na podstawie złożonego w dniu 30 sierpnia 2022 r. Zarząd PKN ORLEN S.A. do Organu Koncesyjnego bezwzględnie nieważnego wniosku.

Początkowo uznawano, że na skutek połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. Skarb Państwa będzie posiadał powyżej 50 % udziału w połączonej spółkę PKN ORLEN S.A. i bezpieczeństwo energetyczne Polski będzie zapewnione ,

Po dwóch zmianach stanu faktycznego łączących się PGNiG S.A z PKN ORLEN S.A., w którym Skarb Państwa posiadał 27,52 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A. i 72,88 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PGNiG S.A., istniejącego do dnia 31 lipca 2022 r., odzwierciedlonego w nieważnym Planie połączenia z Załącznikami 1-5 z dnia 29 lipca 2022 r., tj.:

- po pierwszej zmianie stanu faktycznego w dniu 01 sierpnia 2022 r., w którym nastąpiło podwyższenie udziału Skarbu Państwa z 27,52 % do 35,66 % w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym w PKN ORLEN S.A., na skutek rejestracji z rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS zabronionego przez obowiązujące przepisy prawa - nieistniejącego, upozorowanego połączenia Grupy LOTOS S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH na fikcyjnej podstawie prawnej, na podstawie faktycznie nieistniejących ab initio, niewywołujących żadnych skutków prawnych i powziętych dla pozoru uchwał oraz bezprawnego przejęcia przez prywatną spółkę PKN ORLEN S.A. z udziałem 72,48 % prywatnego kapitału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A. składników majątku państwowego w strategicznej spółce Skarbu Państwa Grupie LOTOS S.A., a następnie:

- po drugiej zmianie stanu faktycznego w dniu 30 września 2022 r., w którym nastąpiło obniżenie udziału Skarbu Państwa z 35,66 % do 31,14 % w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym PKN ORLEN S.A., po uprzednim podpisaniu w dniu 29 września 2022 r. przez Ministra Aktywów Państwowych umów sprzedaży dwóch pakietów mniejszościowych akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. na rzecz PKO BP i PZU S.A., z przekroczeniem uprawnień, z rażącym naruszeniem prawa, za pozorną zgodą zarządcy - Rady Ministrów z dnia26 września 2022 r., bez faktycznej i formalnej zgody zarządcy - Rady Ministrów, tj. bez Uchwały Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. i jednocześnie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. 2021 poz. 1933 ze zm.) zgody na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A., powziętej przez Członków Rady Ministrów w głosowaniu i ogłoszonej na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 2) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor

Polski", prowadzonym w formie dokumentu elektronicznego na stronie internetowej organu wydającego pod adresem: https://monitorpolski.gov.pl/MP/rok/2022:

Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. zawiera nieistniejące połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH – bez Planu połączenia

z Załącznikami 1-5, bez Sprawozdania Zarządu PGNiG S.A., uzasadniającego podstawy prawne i ekonomiczne połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH po dniu 30 września 2022 r., na skutek którego Skarb Państwa miał posiadać 49,9 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ i w kapitale zakładowym bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A. i dominację nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. miał bezprawnie nabyć prywatny kapitał z obejściem przepisów ustawy o kontroli niektórych inwestycji, bez opinii biegłego, bez zgody Prezesa UOKiK na koncentrację na skutek połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. po dniu 30 września 2022 r., bez zgody właściciela – Obywateli RP, wyrażonej na podstawie art. 1 i art. 4 Konstytucji RP w referendum, bez faktycznej i formalnej zgody zarządcy - Rady Ministrów, tj. bez Uchwały Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym

( Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A.

po dniu 30 września 2022 r., powziętej przez Członków Rady Ministrów w głosowaniu

i ogłoszonej na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 2) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r.

o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", prowadzonym w formie dokumentu elektronicznego na stronie internetowej organu wydającego pod adresem: https://monitorpolski.gov.pl/MP/rok/2022 i co więcej, w § 2 zawiera dwa bezwzględnie nieważne warunki wejścia w życie nieistniejącej nigdy – ab initio uchwały,

Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. o tak drastycznej krańcowej wadliwości jej treści nie mogła zostać faktycznie powzięta i dlatego została powzięta nie na serio –pozornie na niby przez anonimowego pełnomocnika akcjonariusza większościowego – Skarbu Państwa podczas NWZ PGNiG S.A.w dniu 10 października 2022 r.

powzięcie nie nieistniejącej jako dokument Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. przez anonimowego pełnomocnika Skarbu Państwa było czynnością pozorną, która obiektywnie nie wywoływała żadnych skutków prawnych, a o tym fakcie powinni wiedzieć Minister Aktywów Państwowych , reprezentujący akcjonariusza - Skarb Państwa w PGNiG S.A., Zarząd PGNiG S.A., Zarząd PKN ORLEN S.A., a także Przewodniczący NWZ PGNiG S.A. oraz Notariusz. Faktycznym celem było wytworzenie przeświadczenia u osób trzecich - w tym organów władzy publicznej i Sądów, że ta nieistniejąca pod względem formalnym (jako dokument) – ab initio, spreparowana Uchwała istnieje i została powzięta oraz że podlega zaskarżeniu na podstawie art. 422 § 1 KSH i art. 425 § 1 KSH i że prawo do wnoszenia pozwów o uchylenie lub o stwierdzenie nieważności tej Uchwały przysługuje tylko organom lub osobom wskazanym w art. 422 § 2 KSH, a zwłaszcza wskazanemu w art. 422 § 2 pkt. 2) KSH akcjonariuszowi, który głosował przeciwko Uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, aby po dokonaniu przez Sąd Rejestrowy w Łodzi w dniu 2

listopada 2022 r. z rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS bezwzględnie nieważnego deklaratoryjnego wpisu do Działu 6 Rejestru Przedsiębiorców KRS spółki PKN ORLEN S.A.

Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. pod względem formalnym nie istnieje i nigdy nie istniała (ab initio), nie wywołuje żadnych skutków prawnych

Dlatego zasadny jest wyrok Sądu ustalający, że Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. nie istnieje

Należy podnieść, że błyskawiczne zamknięcie przez Przewodniczącego NWZ PGNiG S.A., obcesowe zachowanie wobec akcjonariuszy PGNiG S.A., opuszczenie przez Przewodniczącego i Zarząd PGNiG S.A. namiotu, w którym odbywało się NWZ PGNiG S.A., zgłaszanie przez akcjonariuszy sprzeciwów do Uchwały już po zamknięciu NWZ PGNiG S.A., zapisywanie tych sprzeciwów przez Notariusza na luźnej kartce bez nagłówka, zgaszenie światła podczas zgłaszania przez akcjonariuszy sprzeciwów do Uchwały, miało na celu wywołanie u akcjonariuszy poczucia straty, któremu towarzyszą najsilniejsze emocje, aby nawet akcjonariusze obecni na NWZ PGNiG S.A. zrezygnowali z wnoszenia pozwów o stwierdzenie nieważności lub o uchylenie Uchwały, pozostając w błędzie, że pozwy te będą odrzucane przez Sąd ze względu na treść art. 422 § 2 pkt. 2 KSH.

W ten sposób skutecznie ograniczono do minimum ilość wnoszonych przez akcjonariuszy do Sądu Okręgowego w Łodzi X Wydział Gospodarczy pozwów

o uchylenie, ewentualnie o stwierdzenie nieważności Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A.

3. Anonimowy pełnomocnik Skarbu Państwa, który dysponując złotą kartą zagłosował za powzięciem pozornej Uchwały został ujawniony dopiero na Liście obecności stanowiącej Załącznik nr 1 do Protokołu notarialnego z NWZ PGNiG S.A. z dnia 10 października 2022 r.(wypis aktu notarialnego – k. 631-654)

Na liście obecności pod numerami pod numerami: 585, 586, 587, 588, 589, został wpisany SKARB PAŃSTWA REPR. PRZEZ MINISTRA SKARBU PAŃSTWA,

w sytuacji gdy Ministerstwo Skarbu funkcjonowało tylko do dnia 31 grudnia 2016 r.,

a podpis złożyła Ewa L.

Co więcej, na Liście obecności pod nr 590 został wpisany SKARB PAŃSTWA REPR. PRZEZ MINISTRA AKTYWÓW PAŃSTWOWYCH, posiadający 4 131 999 999 akcji

i dysponujący 4 131 999 999 głosów, w sytuacji gdy Minister Aktywów Państwowych

nie był obecny na NWZ PGNiG S.A. w dniu 10 października 2022 r., nie złożył podpisu w rubryce PODPIS na liście obecności i nie zagłosował za powzięciem nie na serio nieistniejącej pod względem formalnym (jako dokument) - ab initio, spreparowanej Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A.

Dowód: Lista obecności akcjonariuszy PGNiG S.A. obecnych na NWZ PGNiG S.A. - Załącznik nr 1 do Protokołu notarialnego z NWZ PGNiG S.A. z dnia

10 października 2022 r. – Rep. 6795/2022. (wypis aktu notarialnego – k. 631-654)

W związku z powyższym powstają w pełni uzasadnione wątpliwości, których Sąd nie wyjaśnił przed wydaniem zaskarżonego w części pierwszej wyroku:

- czy Pani Ewa L. działając jako Minister Skarbu Państwa – instytucji, która funkcjonowała tylko do dnia 31 grudnia 2016 r. miała prawo reprezentować SKARB PAŃSTWA podczas NWZ PGNiG S.A. wpisany na Liście obecności pod numerami: 585, 586, 587, 588, 589 i głosować w imieniu Skarbu Państwa, a jeśli tak, to kto udzielił Pani Ewie L. pełnomocnictwa do reprezentacji Skarbu Państwa na NWZ PGNiG S.A.

- czy Pani Ewa L. miała prawo dysponować złotą kartą i zagłosować za powzięciem nie na serio spreparowanej Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A., w sytuacji gdy na Liście obecności pod numerem 590 został wpisany SKARB PAŃSTWA REPR. PRZEZ MINISTRA AKTYWÓW PAŃSTWOWYCH ( A NIE PRZEZ EWĘ LIS) posiadający 4 131 999 999 akcji i dysponujący 4 131 999 999 głosów, a jeśli tak, to kto udzielił Pani Ewie L. pełnomocnictwa do reprezentacji Skarbu Państwa na NWZ PGNiG S.A. posiadającego 4 131 999 999 akcji i dysponującego 4 131 999 999 głosów i do jakich działań została upoważniona ?

- czy Pani Ewa L. działała pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej ?

4. Uchwala nr 4/2022 NWZ PKN ORLEN S.A. – powzięta dla pozoru podczas NWZ PKN ORLEN S.A. w dniu 28 września 2022 r. również nie istniała pod względem formalnym – ab initio, ponieważ treścią tej uchwały jest wyrażenie przez NWZ PKN ORLEN S.A. zgody na:

połączenie PKN ORLEN S.A. z PGNiG S.A. poprzez przeniesienie całego majątku PGNiG S.A. obejmującego wszystkie aktywa i pasywa PGNiG na Spółkę, w zamian za akcje, które Spółka wyda akcjonariuszom PGNiG S.A, zgodnie z postanowieniami Planu Połączenia („Połączenie”),

a w istocie wyrażenie zgody na wrogie przejęcie przez prywatną spółkę PKN ORLEN S.A. największej strategicznej spółki Skarbu Państwa PGNiG S.A. bez zgody właściciela – Obywateli RP, z pozorną, nieistniejącą zgodą zarządcy – Rady Ministrów z dnia 26 września 2022 r. i bez faktycznej i formalnej zgody zarządcy – Rady Ministrów, tj. bez Uchwały Rady Ministrów, powziętej przez Członków Rady Ministrów w glosowaniu

i ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski”.

Plan Połączenia, stanowiący Załącznik nr 1 do uchwały, która był w istocie bezwzględnie nieważny. Plan połączenia z dnia 29 lipca 2022 r., odzwierciedlający stan faktyczny bezprawnie łączących się spółek istniejący do dnia 31 lipca 2022 r. był nieaktualny od dnia 01 sierpnia 2022 r.

Skarb Państwa miał posiadać powyżej 52,34 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A. deklarowanego na stronie 62 bezwzględnie nieważnego Dokumentu Wyłączeniowego z dnia 26 września 2022 r., a w związku z tym Skarb Państwa, który miał nabyć dominację nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. nie mógłby zadecydować o dokonaniu bezprawnych czynności zawartych w § 9 ust. 14 oraz w §

7 ust. 9 pkt. 1 i pkt. 2 ponieważ sprzeciwiał się temu w szczególności art. 73 ustawy o ofercie publicznej […].

Skarb Państwa posiadając powyżej 50 % udziału w ogólnej liczbie głosów na WZ bezprawnie połączonej PKN ORLEN S.A. miałby ustawowy obowiązek ogłosić na podstawie art. 73 ustawy o ofercie publicznej […] wezwanie do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę pozostałych akcji tej spółki.

Od dnia 01 sierpnia 2022 r., w którym nastąpiła pierwsza zmiana stanu faktycznego przedstawionego w bezwzględnie nieważnym Planie polaczenia z dnia 29 lipca 2022 r., nieistniejąca pod względem formalnym Uchwała nr 4/2022 NWZ PKN ORLEN S.A. zawiera nieistniejące połączenie PKN ORLEN S.A. z PGNiG S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH - bez aktualnego Planu połączenia z Załącznikami 1-5, a zwłaszcza bez Załącznika nr 5, który powinien zawierać wycenę majątku PKN ORLEN S.A. uwzględniającą wycenę bezprawnie przejętych przez PKN ORLEN S.A. w dniu 01 sierpnia 2022 r. składników majątku państwowego w Grupie LOTOS S.A. oraz bez Załącznika nr 4 zawierającego wycenę majątku PGNiG S.A., który powinien uwzględniać wycenę posiadanych przez PGNiG S.A. koncesji metodą DCF i opcji realnych, bez aktualnej opinii biegłego, bez faktycznej i formalnej zgody zarządcy – Rady Ministrów, tj. bez uchwały Rady Ministrów, faktycznie powziętej przez Członków Rady Ministrów w głosowaniu i ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski".

nieistniejąca pod względem formalnym (jako dokument) – ab initio Uchwała nr 4/2022 NWZ PKN ORLEN S.A. nie mogła zostać faktycznie powzięta i została powzięta dla pozoru, podczas NWZ PKN ORLEN S.A. w dniu 28 września 2022 r.

nieistniejąca pod względem formalnym – ab initio Uchwała nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. oraz nieistniejąca pod względem formalnym – ab initio Uchwała nr 4/2022 NWZ PKN ORLEN S.A., powzięte w całkowicie odmiennych stanach faktycznych, stanowiły fikcyjną podstawę prawną do dokonania w dniu 02 listopada 2022 r. przez Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XX Wydział Gospodarczy KRS (Sąd Rejestrowy w Łodzi) z rażącym naruszeniem art. 23 ustawy o KRS bezwzględnie nieważnego deklaratoryjnego wpisu do Działu 6 Rejestru Przedsiębiorców KRS spółki PKN ORLEN S.A. niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa danych o nieistniejącym, upozorowanym połączeniu PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH, a w istocie bezwzględnie nieważnego deklaratoryjnego wpisu niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa danych o wrogim przejęciu przez prywatną spółkę PKN ORLEN S.A. największej strategicznej spółki Skarbu Państwa – PGNiG S.A. z jednoczesnym bezprawnym nabyciem dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. przez prywatny kapitał.

Naruszenie prawa materialnego poprzez uznanie przez Sąd , że Rada Ministrów podjęła uchwalę w sprawie wyrażenia zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A., w sytuacji gdy:

Sąd nie ustalił z urzędu czy w Dzienniku Urzędowym RP na stronie internetowej pod adresem: https://monitorpolski.gov.pl/MP/rok/2022 została ogłoszona uchwała Rady Ministrów w sprawie wyrażenia zgody na zabronione przez obowiązujące przepisy prawa – nieistniejące, upozorowane połączenie Grupy LOTOS S.A. z PKN ORLEN S.A., w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH po dniu 30 maja 2022 r., a zatem z jednoczesnym bezprawnym nabyciem

dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. przez prywatny kapitał, które było nieistniejącą transakcją pośrednią do upozorowania zabronionego przez obowiązujące przepisy prawa – nieistniejącego połączenia PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH z jednoczesnym bezprawnym nabyciem dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. przez prywatny kapitał, a także nie sprawdzając z urzędu, czy w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski" zostały ogłoszone została ogłoszona jakakolwiek uchwała Rady Ministrów

w sprawie wyrażenia zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trzech całkowicie odmiennych stanach faktycznych, a informacje zawarte w dopuszczonych przez Sąd dowodach, tj.: w oświadczeniach Rady Ministrów opublikowanych na stronie internetowej KPRM pod adresem:

https://www.gov.pl/web/premier/rm-zgoda-na-polaczenie-ognigsa-warszawa-z-pkn-orlen-sa-plock-zgoda-na-zbycie-pakietu-mniejszosciowego-akcji-pkn-orlen-sa-plock,

w Wystąpieniu pokontrolnym PREZESA NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI KGP. 410.006.03.2022; P/22/ 01; P/22/013, Realizacja działań w zakresie poprawy bezpieczeństwa paliwowego w sektorze naftowym, opublikowanego na stronie internetowej www.nik.gov.pl pod adresem: https://www.nik.gov.pl/kontrole/wyniki-kontroli-nik/pobierz,kgp~p_22_013_20220510102416521710 56~id2~01,typ,k.pdf

oraz w otrzymanych przez Sąd w dniu 04 czerwca 2024 r. pismach z KPRM, tj. w piśmie przewodnim z dnia 28 maja 2024 r. z załącznikami:

1) Protokołem ustaleń nr 39/2022 posiedzenia Rady Ministrów w dniu 26.09.2022 r.

2) Pismem Sekretarza Rady Ministrów z dnia 05.10.2022 r. nr RM-060-302-22,

potwierdzają oczywisty fakt, że Rada Ministrów nie podjęła w dniu 26 września 2022 r. uchwały w sprawie wyrażenia zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A.

W piśmie przewodnim Zastępcy dyrektora Departamentu Prawnego nr DP. 1030.4.4.2024 z dnia 28 maja 2024 r. – odpowiedź na pismo Sądu Okręgowego w Łodzi do Kancelarii Prezesa Rady Ministrów o przesłanie uchwały Rady Ministrów obejmującej wyrażenie zgody na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. z dnia 10 maja 2024 r. Sąd został poinformowany, że, „zgodnie z informacją przekazaną przez Departament Koordynacji Procesu Legislacyjnego KPRM - wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek PGNIG SA z siedzibą w Warszawie oraz PKN ORLEN SA z siedzibą w Płocku nie nastąpiło w drodze Uchwały Rady Ministrów.

Działając na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym ówczesny minister Aktywów Państwowych, zwrócił się do Rady Ministrów w dniu 22 września 2022 r. do Rady Ministrów z wnioskiem o wyrażenie zgody w przedmiotowej sprawie. Rada Ministrów wyraziła zgodę na połączenie wspomnianych spółek na posiedzeniu w dniu 26 września 2022 r., co zostało odnotowane w formie zapisu protokolarnego.

oraz potwierdzają, że zgoda Rady Ministrów na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. i jednocześnie zgoda na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A.,

mające na celu bezprawne nabycie dominacji nad bezprawnie połączoną PKN ORLEN S.A. przez prywatny kapitał z rażącym naruszeniem i z obejściem przepisów ustawy o kontroli niektórych inwestycji została upozorowana na podstawie niekonstytucyjnych, ale obowiązujących od dnia 29 marca 2022 r. przepisów, tj. na podstawie art. 13 ust. 5 i art. 13 ust. 2 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2022 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) i co więcej, przedstawiają modus operand - sposób przez Ministra Aktywów Państwowych, Prezesa Rady Ministrów i Sekretarza Rady Ministrów zgody Rady Ministrów na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. i jednocześnie zgody na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A.:

W dniu 23 września 2022 r. (piątek wieczorem Minister Aktywów Państwowych działając jako Przedstawiciel Narodu, sprawujący nadzór nad spółkami Skarbu Państwa, złożył do Sekretarza Rady Ministrów dwa wnioski:

- wniosek o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na połączenie PGNIG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH w zmienionym stanie faktycznym istniejącym od dnia 1 sierpnia 2022 r. - bez aktualnego Planu połączenia z Załącznikami 1-5, bez aktualnej opinii biegłego i bez aktualnych Sprawozdań Zarządów PGNiG S.A. i PKN ORLEN S.A. oraz

- wniosek o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na zbycie pakietu akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. bez uzasadnienia prawnego i ekonomicznego, wymaganego w art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zaradzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.) oraz bez danych jego nabywcy, które nie zawierały żadnego uzasadnienia prawnego i ekonomicznego, wymaganego w art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2022 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933 ze zm.),

w dniu 26 września 2022 r. (poniedziałek) na podstawie w/w bezwzględnie nieważnych wniosków Ministra Aktywów Państwowych i co więcej, bez aktualnego Planu połączenia z Załącznikami 1-5 i bez aktualnych Sprawozdań Zarządów PGNiG S.A. i PKN ORLEN S.A. ( bezwzględnie nieważny Plan połączenia z Załącznikami 1-5

i bezwzględnie nieważne Sprawozdania Zarządów PGNiG S.A. i PKN ORLEN S.A., odzwierciedlające stan faktyczny istniejący do dnia 31 lipca 2022 r., w dniu 01 sierpnia 2022 r. stały się nieaktualne) i bez ważnej opinii biegłego (opinia biegłego z dnia 12 sierpnia 2022 r. z badania bezwzględnie nieważnego Planu połączenia z dnia 29 lipca 2022 r. i nieaktualnego od dnia 01 sierpnia 2022 r. była bezwzględnie nieważna],

została upozorowana zgoda Rady Ministrów na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. i jednocześnie zgoda na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. poprzez zamieszczenie na stronie internetowej KPRM pod adresem:

https://www.gov.pl/web/premier/rm-zgoda-na-polaczenie-ognigsa-warszawa-z-pkn-orlen-sa-plock-zgoda-na-zbycie-pakietu-mniejszosciowego-akcji-pkn-orlen-sa-plock nieprawdziwych informacji poświadczających nieprawdę, że:„26.09. 2022 r. Rada Ministrów przyjęła wniosek o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na połączenie spółek PGNiG S.A. z siedzibą w Warszawie oraz PKN ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku wraz z wnioskiem o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na zbycie pakietu mniejszościowego akcji PKN ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku w związku z wnioskiem o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na

połączenie spółek PGNiG S.A. z siedzibą w Warszawie oraz PKN ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku – dokumenty przedłożone przez ministra aktywów państwowych.

Rada Ministrów wyraziła zgodę na połączenie spółek PGNIG S.A. z PKN ORLEN S.A. […]. Jednocześnie Rada Ministrów wyraziła zgodę na zbycie:

- pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w ORLENIE (14.161.080 akcji stanowiących 2,26% udziału w kapitale zakładowym ORLEN i taki sam udział w ogólnej liczbie głosów w ORLEN);

- pakietu mniejszościowego akcji Skarbu Państwa w ORLENIE (14.161.080 akcji stanowiących 2,26% udziału w kapitale zakładowym ORLEN i taki sam udział w ogólnej liczbie głosów w ORLEN).

Zbycie akcji nastąpi w związku z uwarunkowaniami regulacyjnymi połączenia ORLENU

z PGNiG, które wynikają z przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej

i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu

obrotu oraz o spółkach publicznych.” w sytuacji gdy w obrocie prawnym nie istnieje Uchwała Rady Ministrów w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 2022 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933, ze zm.) zgody na połączenie PKN ORLEN S.A. z PGNiG S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH

i jednocześnie w sprawie wyrażenia na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia16 grudnia 2022 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1933, ze zm.) zgody na zbycie dwóch pakietów mniejszościowych akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. z dnia 26 września 2022 r., która powinna zostać powzięta przez Członków Rady Ministrów w glosowaniu i ogłoszona w Dzienniku Urzędowym RP „Monitor Polski” na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 2) ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), wymagana w art. 88 Konstytucji RP i podlegająca na podstawie art. 93 ust. 3 Konstytucji RP kontroli co do jej zgodności z powszechnie obowiązującym prawem.

c. W dniu 5 października 2022 r. Minister, Członek Rady Ministrów, Sekretarz Rady Ministrów – w piśmie nr RM-060-302-22 do Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Aktywów Państwowych (bez nazwy dokumentu), w odpowiedzi na pismo z dnia 30 września 2022 r. (znak: IK 756126) uprzejmie poinformował Ministra, że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 26 września 2022 r. wyraziła zgodę na połączenie PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. i jednocześnie Rada Ministrów wyraziła zgodę na zbycie pakietu akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A., tj. zgodę na zbycie dwóch pakietów akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A. na rzecz PKO BP i PZU S.A.

Natomiast „Protokół ustaleń nr 39/2022 posiedzenia Rady Ministrów w dniu 26.09.2022 r.”, nie został w tym dniu podpisany lecz w dniu 17 października 2022r. przez Sekretarza Rady Ministrów i 18 października 2022r. przez Prezesa Rady Ministrów.

Protokół ustaleń nr 39/2022 zawiera nr RM-060-302-22, który nie jest numerem wniosku Ministra Aktywów Państwowych, tylko jest numerem pisma Ministra, Członka Rady

Ministrów, Sekretarza Rady Ministrów do Ministra Aktywów Państwowych z dnia 5 października 2022 r. - odpowiedzi na pismo Ministra Aktywów Państwowych z dnia 30 września 2022 r.

- nie zawiera Uchwały Rady Ministrów powziętej przez członków Rady Ministrów

w głosowaniu, tylko zawiera „zapis protokolarny", a de facto notatkę , że „Rada Ministrów wyraziła zgodę na połączenie PGNIG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH i jednocześnie wyraziła zgody na zbycie pakietu akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A., w związku z wnioskiem Ministra Aktywów Państwowych". Nie zawiera wyników głosowania, a zatem nie jest rozstrzygnięciem podjętym przez kolegialny organ państwowy - Radę Ministrów, o którym mowa w § 16 ust. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów, który stanowi: „Protokół ustaleń zawiera pełne zestawienie rozstrzygnięć podjętych przez Radę Ministrów na posiedzeniu, z uwzględnieniem wyników przeprowadzonych głosowań oraz zgłoszonych do protokołu stanowisk odrębnych. Kontrolę realizacji ustaleń zamieszczonych w protokole ustaleń sprawuje Sekretarz Rady Ministrów''. ( Uchwała nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów M.P. 2022.348 t.j., wersja od 14 marca 2022 r.),

- nie zawiera istotnych Załączników, tj.:

Listy obecności glosujących Ministrów,

Wniosków Ministra Aktywów Państwowych złożonych w dniu 23 września 2022 r. (piątek wieczorem) do Sekretarza Rady Ministrów, tj. wniosku o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na połączenie PKN ORLEN S.A. z PGNIG S.A. oraz wniosku o wyrażenie przez Radę Ministrów zgody na zbycie pakietu akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A,, który nie zawierał uzasadnienia prawnego Projektu Uchwały Rady Ministrów w sprawie wyrażenia zgody na połączenie PGNIG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH i jednocześnie wyrażenia zgody na zbycie pakietu akcji Skarbu Państwa w PKN ORLEN S.A., tj. innego dokumentu rządowego, o którym mowa w § 25 pkt. 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów,

Protokołu z głosowania

Pełnomocnictw udzielonych Prezesowi Rady Ministrów lub Sekretarzowi Rady Ministrów przez pozostałych członków Rady Ministrów wraz z instrukcjami glosowania.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że „zapis protokolarny", a de facto notatka

w protokole jest bezskuteczna i nie stanowi źródła prawa, ponieważ:

- nie jest wprowadzana do obrotu prawnego i nie podlega kontroli sądowej,

- nie może zastąpić Uchwały Rady Ministrów - aktu woli ciała kolegialnego organu rządowego, faktycznie powziętej przez członków Rady Ministrów w głosowaniu

i ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski",

a zatem wprowadzonej do obrotu prawnego i podlegającej kontroli co do jej zgodności

z obowiązującym prawem. .

Należy podnieść, że koncesje PGNiG S.A. nie miały prawa przejść i faktycznie nie przeszły na PKN ORLEN S.A. potwierdza również treść art. 36a ust 13 pkt. 1) ustawy Prawo geologiczne i górnicze, który stanowi: „W przypadku dokonania czynności, o których mowa w ust. 1: 1) [połączenia w trybie art. 492 KSH] bez dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1. - koncesja nie przechodzi na podmiot przejmujący”

Bezwzględnie nieważna jest decyzja Organu Koncesyjnego - Ministra Klimatu i Środowiska o przyznaniu PKN ORLEN S.A. nowych koncesji, wydanych na wnioski o przyznanie tych koncesji, złożone uprzednio przez PGNiG S.A. oraz na podstawie Odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS spółki PKN ORLEN S.A., zawierającego w Dziale 6 niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa dane o nieistniejącym, upozorowanym połączeniu PGNiG S.A. z PKN ORLEN S.A. w trybie art. 492 § 1 pkt. 1 KSH.

W tym stanie sprawy należy uznać, że Uchwały nr 3/2022 NWZ PGNiG S.A. **niezaistniała w obrocie prawnym.**

W świetle powyższego niniejsza apelacja jest w pełni uzasadniona.

Ponadto wnoszę o zwolnienie powoda z opłaty od apelacji, ponieważ jak wynika z jego oświadczenia majątkowego nie jest on w stanie dokonać przedmiotowej opłaty bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny.

Wnoszę także o zastosowanie wobec Krzysztofa Tytki art. 102 k.p.c. na wypadek nieuwzględnienia apelacji i nieobciążanie powoda w całości kosztami postępowania, ponieważ powód nie jest w stanie ponosić tych kosztów bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny. A nadto w uwzględnieniu okoliczności podanych przez Sąd I instancji, który nie obciążył powoda kosztami postępowania.

*Załączniki:*

*1/ oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania (do wiadomości Sądu)*

*2/ 2 odpisy apelacji*